

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษา โรงเรียนจารุพัฒนานุกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษา โรงเรียนจารุพัฒนานุกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษา โรงเรียนจารุพัฒนานุกุล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

พฤษภาคม 2554

นิศชนธัฐ ดวงเงิน. (2554). ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กรณีศึกษาโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล สารนิพนธ์ ศ.ม.(เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย คือ 1) เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล

กลุ่มประชากร คือ ผู้ปกครอง 33 คนและครูผู้สอน 4 คน ในโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ แบ่งออกเป็น 2 รายการคือ 1) ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน และ 2) ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดหลักสูตรเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 599,678 บาท แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เท่ากับ 587,459 บาท และ ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน เท่ากับ 12,219 บาท เป็นค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ผู้ปกครองต้องจ่ายให้กับโรงเรียนเป็นค่าธรรมเนียมการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นเงิน 18,204 บาท/คน/ปีการศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นเงิน 18,604 บาท/คน/ปีการศึกษา

ด้านประสิทธิผล ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทักชะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทักชะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณารายทักชะพบว่าทุกทักชะเพิ่มขึ้น คือ ทักชะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.79$) ทักชะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.81$) ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.64$) ทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.72$) ทักชะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$)

ด้านประสิทธิผลตามความเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทักชะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทักชะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณารายทักชะพบว่าทุกทักชะเพิ่มขึ้น คือ ทักชะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.74$) ทักชะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.80$) ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.67$) ทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.91$) ทักชะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$)

EXPENDITURE AND EFFECTIVENESS OF REHABILITATION OF CHILDREN WITH
SPECIAL NEED CASE STUDY AT CHARUWAT SCHOOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Economics Degree in Economics of Human Development
at Srinakharinwirot University

May 2011

Nitchonnat Donggoen. (2011). *Expenditure and effectiveness rehabilitation of children with special need case study at charuwat School*. Master's Project, M.Econ. (Economics of Human Development). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Maitri Abhibhatanamontri

The objectives of this research are 1) to study expenditure of education of children with special needed at Charuwatananukul School. 2) to study effectiveness in educational rehabilitation of children with special needed case at Charuwatananukul School.

The subjects were 33 parents and 4 teachers in Charuwatananukul School. Research tools are questionnaires, percentage, means and SD.

The findings on expenditure are divided into 2 categories which are 1) direct cost and 2) indirect cost. In primary level, Prathom 1 to Prathom 6, cost for the whole course per children is 599,678 baht which is direct cost 587,459 baht and 12,219 baht for indirect cost. Parents pay for fee on rehabilitating of special needed children in Prathom 1 to Prathom 3 is 18,204 baht/child/academic year and in Prathom 4 to Prathom 6 is 18,604 baht/child/academic year.

For effectiveness of the children in Prathom 1 to Prathom 6 after rehabilitation, refer to parents' opinion, children's skills are high ($\bar{X} = 3.74$). When consider each skill, it is found improvement on every skill, there are, physical skill ($\bar{X} = 3.79$), emotional and social skill ($\bar{X} = 3.81$), Thai language skill ($\bar{X} = 3.64$). mathematical skill ($\bar{X} = 3.72$) and scientific skill ($\bar{X} = 3.74$)

For effectiveness of the children in Prathom 1 to Prathom 6 after rehabilitation, refer to teachers' opinion, children's skills are high ($\bar{X} = 3.77$). When consider each skill, it is found improvement on every skill, there are, physical skill ($\bar{X} = 3.74$), emotional and social skill ($\bar{X} = 3.80$), Thai language skill ($\bar{X} = 3.67$). mathematical skill ($\bar{X} = 3.91$) and scientific skill ($\bar{X} = 3.74$)

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความ
ต้องการพิเศษ กรณีศึกษาโรงเรียนจตุรพัฒนานุกูล ของ ณิชชนันัฐ ดวงเงิน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
การพัฒนามนุษย์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

คณะกรรมการสอบ

.....
(อาจารย์ไมตรี อภิพัฒนะมนตรี)

ประธาน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. พิศมัย จารุจิตติพันธ์)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ประภาพร เพ็ญพัสกุล)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีสำนักวิชาเศรษฐศาสตร์และนโยบายสาธารณะ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรณู สุขารมณ์)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2554

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่ง จากอา จารย์ไมตรี อภิปพัฒนมนตรี อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร . พิศมัย จารุจิตติพันธ์ อาจารย์ ประพาฬ เพ็ญพูนสกุล กรรมการสอบปากเปล่าสารนิพนธ์ทุกท่านได้กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ ในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ตลอดจนให้ความกรุณาในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ฤทธิกร หุ่นตรีกุล ผู้อำนวยการโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล อาจารย์พงษ์ชิต เกษนุรมย์ อาจา รัยประจำศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลางและอาจารย์อำเภอไพศิธ บุนนาค อาจารย์โรงเรียนวัดอุทัยธาราม ที่กรุณาให้คำแนะนำ เพื่อการปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์เพ็ญศรี จารุวัฒนะ ผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการ และ ผู้อำนวยการโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล และขอขอบคุณผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กๆ ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอขอบคุณ คุณลลิตาชัย แสงศิริ และผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีได้เอ่ยนามมา ณ ที่นี้ ซึ่งให้การช่วยเหลือและแนะนำให้การวิจัยในครั้งนี้สามารถดำเนินการได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่และครอบครัว “ดวงเงิน” ที่ให้ความช่วยเหลือและมอบทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีสำหรับลูกคนนี้เสมอมา ทำให้ผู้วิจัยมีความพยายามจนสำเร็จการศึกษา

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของ บิดามารดา รวมทั้งครู อาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย หากสารนิพนธ์นี้ขาดตกบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

ณิชนนัฐ์ ดวงเงิน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
กรอบแนวความคิดในการวิจัย	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ	12
ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล	21
การฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	24
แนวคิดทฤษฎีทุนมนุษย์	27
แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา	28
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	41
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
สรุปผลการวิจัย	72
อภิปรายผล	76
ข้อเสนอแนะทั่วไป	79
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	80
บรรณานุกรม	81
ภาคผนวก	86
ภาคผนวก ก	87
ภาคผนวก ข	89
ภาคผนวก ค	92
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	109

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนเด็กพิการเรียนร่วมจำแนกตามประเภทความบกพร่องในระดับชั้นอนุบาลมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2550-2551	2
2 จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 โรงเรียนจารุพัฒนานุกูล ปี 2549-2553.....	23
3 ต้นทุนทางการศึกษา	31
4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	47
5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	48
6 แสดงค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายให้กับโรงเรียนโดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา	49
7 แสดงค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายระหว่างฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา	51
8 แสดงค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา	53
9 แสดงค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินฝากของ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษจ่ายไปในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพระดับชั้นประถม1-6ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร...	56
10 แสดงค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	57
11 แสดงสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดหลักสูตร	58
12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	59
13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	60
14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัยค่าใช้จ่ายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการฟื้นฟูสมรรถภาพของโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล.....	10
2 กรอบแนวคิดในการวิจัยประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล.....	11

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โดยธรรมชาติ มนุษย์ทุกคนย่อมมีความแตกต่างกัน แต่ทุกคนมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะเป็นบุคคลปกติหรือบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ โดยพื้นฐานแล้วทุกคนล้วนสามารถพัฒนาศักยภาพในตัวเองได้ ในอดีตผู้ปกครองเมื่อทราบว่าบุตรหลานของตนเป็นคนพิการหรือเรียกว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะรู้สึกท้อแท้ ไม่กล้าสู้หน้าคน รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ กังวลเครียดและสับสนมาก แต่ในปัจจุบันผู้ปกครองส่วนใหญ่สามารถยอมรับได้แล้ว กล้านำบุตรหลานที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าสู่สังคม รู้สึกว่าบุตรหลานของตนก็เหมือนสมาชิกคนอื่นในสังคม ไม่รู้สึกแตกต่าง หรือด้อยค่ากว่าคนอื่น เพราะไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร เพราะหากพวกเขาได้รับโอกาสในการเรียนรู้จากบุคคลรอบข้างและสังคม เด็กที่มีความต้องการพิเศษก็สามารถพัฒนาศักยภาพในตัวเองและพึ่งพาตนเองในชีวิตประจำวันได้

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลมีคุณภาพมีความสามารถในการปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมรอบข้าง ความเสมอภาคทางโอกาสในการได้รับการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 หมวด 2 ว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา มาตรา 10 ระบุว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ ” (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542:4) หากบุคคลดังกล่าวได้รับการฟื้นฟู สมรรถภาพอย่างถูกต้องย่อมมีความรู้ความสามารถมีศักยภาพที่จะพึ่งพาตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขเช่นเดียวกับคนทั่วไป การฟื้นฟูสมรรถภาพให้เต็มศักยภาพต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ พ.ศ. 2550 ได้กำหนดให้มีการฟื้นฟูสมรรถภาพชีวิตคนพิการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านอาชีพ และด้านสังคม การจัดการศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคลโดยการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention: EI) ตั้งแต่ระยะแรกเกิดหรือแรกพบความพิการจนถึงระดับอุดมศึกษา มีจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized

Education Program: IEP) สำหรับเหตุผลและความจำเป็นต้องมี เพราะการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับคนพิการนั้นแตกต่างจากการศึกษาสำหรับบุคคลทั่วไป โดยมีการกำหนดการช่วยเหลือ ในด้าน สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการอื่นใดทางด้านการศึกษา เพื่อให้การบริการการช่วยเหลือคน พิการในด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง สามารถพัฒนาศักยภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างเต็มที่ จากสถิติข้อมูลทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ปี 2550-2551 จะเห็น ได้ว่า จำนวนนักเรียนพิการเรียนร่วมจำแนกตามประเภทความบกพร่องในระดับชั้นอนุบาล - มัธยมศึกษา มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเกือบทุกประเภทความบกพร่อง ปี 2550 มีจำนวนนักเรียนพิการ 42,800 คน ปี 2551 มีจำนวนนักเรียนพิการ 45,392 คน (ตารางที่ 1)

ตาราง 1 จำนวนเด็กพิการเรียนร่วมจำแนกตามประเภทความบกพร่องในระดับชั้นอนุบาล- มัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2550-2551

ปี	ตา	ได้ยิน	ปัญญา	ประเภทความบกพร่อง						รวม
				สุขภาพ	เรียนรู้	ภาษา	อารมณ์	ออทิสติก	ข้อ	
2550	5,887	4,631	7,820	3,955	15,986	1,297	888	1,108	1,228	42,800
2551	6,254	1,009	4,430	4,327	23,345	1,576	1,116	1,435	1,900	45,392

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). สถิติข้อมูลทางการศึกษา. ออนไลน์.

การจัดการศึกษาสำหรับ เด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้น มีทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนจัดการ การศึกษาเพื่อให้ความช่วยเหลือ หน่วยงานหลักของรัฐที่จัดการศึกษาพิเศษ คือ กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีหน่วยงานสำคัญคือ กองการศึกษาพิเศษ สังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษาพิเศษบ้าง แต่มีปริมาณน้อยกว่า 2 หน่วยงานแรก ทำให้ยังไม่เพียงพอต่อจำนวนประชากรเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ารับการศึกษา การศึกษาภาคบังคับผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้แสดงความทุกข์ความเดือดร้อนข้อ ใจอย่างลึกซึ้งที่ไม่อาจหาโรงเรียนให้บุตรหลานเข้าเรียนได้ทั้งในระ ดับการศึกษาปฐมวัย และ ระดับประถมศึกษาอีกทั้งนักวิชาชีพทางการแพทย์และนักวิชาการทางการศึกษาพิเศษก็ได้ แสดงความ คับข้องใจที่ได้รับการปฏิบัติ ในความพยายามที่จะส่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ได้รับการพัฒนามา ระยะหนึ่งซึ่งสามารถที่จะเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ให้เข้าเรียน ในโรงเรียนปกติอันเป็นเป้าหมายสูงสุด

ของการจัดการศึกษาให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ นั่นคือ การเตรียมเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมทัดเทียมคนปกติ (นางลักษณ์ วิรัชชัย. 2544)

ปัจจุบันแม้รัฐจะเข้ามาช่วยเหลือให้การสนับสนุนในการฟื้นฟูสมรรถภาพของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้มีสิทธิได้รับการสนับสนุนจากรัฐ มีสิทธิได้รับเงินอุดหนุนสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเรียนฟรี 15 ปี แต่พ่อแม่ผู้ปกครองล้นวงประสบปัญหา ตั้งแต่การหาโรงเรียนให้เด็กได้รับการศึกษา ตลอดจนถึงเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องสูญเสียให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายที่ต้องสูงกว่าเด็กปกติ ซึ่งผู้ปกครองต้องศึกษาค่าใช้จ่ายตลอดปีการศึกษา บางโรงเรียนอาจจะต้องจ่ายส่วนต่างเพิ่มเติมจากค่าเทอมปกติ มีค่าใช้จ่ายของครูและสาธารณูปโภคอื่นๆ จึงควรสอบถาม ค่าใช้จ่ายให้ชัดเจน เพื่อจะได้วางแผนเรื่องการเงินในระยะยาวว่า จะสามารถจ่ายได้หรือไม่ เพราะหากถูกต้องย้ายโรงเรียนบ่อยครั้งการปรับตัวบ่อยๆ ไม่เป็นผลดีกับพัฒนาการของตัวเด็กเอง จากการศึกษางานวิจัยในประเทศไทยในปี พ.ศ. 2546 ยอดตัวเลขของไทย ต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ 1 คนต่อเด็ก 166 คน ซึ่งประเทศไทยมีกลุ่มบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ ประมาณ 425,000-1,200,000 คน ซึ่งแต่ละปีครอบครัวที่มีบุคคลกลุ่มนี้ ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือฟื้นฟูสมรรถภาพ และการศึกษาเพิ่มขึ้นจากครอบครัวทั่วไป ประมาณ 25,000-50,000 บาท รวมประมาณค่าใช้จ่ายด้านนี้ทั้งประเทศ 20,000-50,000 ล้านบาทต่อปี ถือเป็นมูลค่าที่สูงมาก (อานนท์ บุญยรัตเวช. 2546: ออนไลน์)

จากสภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันที่มีการผันผวนอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้ปกครองนอกจากจะกังวลปัญหาทางด้านค่าใช้จ่ายแล้ว ยังคิดอีกว่าค่าใช้จ่ายที่สูงสูญเสียไปของบุตรหลานจะเกิดประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เพราะก่อนจะส่งบุตรหลานเข้าในโรงเรียนได้นั้น ย่อมคิดหวังว่าบุตรหลานจะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ดีที่สุด แต่เนื่องจากพื้นฐานของผู้ปกครองมีความต้องการที่แตกต่างกัน ผู้ปกครองบางกลุ่มอาจต้องการฟื้นฟูสมรรถภาพให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถช่วยเหลือตนเองได้ในเบื้องต้น ในขณะที่อีกบางกลุ่มอาจต้องการให้บุตรหลานสามารถอ่านออก เขียนได้ ในความหลากหลายของความต้องการของผู้ปกครองในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทำให้โรงเรียนเอกชนต่างๆ ที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีทิศทางพัฒนาจุดเน้นการจัดการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่แตกต่างกันออกไป

หากเด็กกลุ่มนี้ขาดการศึกษาอบรมในระยะวัยเรียน ไม่มีการฟื้นฟูสมรรถภาพให้บุคคลเหล่านี้ อย่างถูกวิธี รัฐจะสูญเสียทรัพยากรไปโดยเปล่าประโยชน์ และเด็กจะเป็นภาระของสังคม ซึ่งรัฐจะต้องดูแลต่อไปในภายหน้า จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กเหล่านี้ได้รับการฟื้นฟู

สมรรถภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถทำประโยชน์ให้แก่ตนเองครอบครัวและสังคม ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาประเทศในสวนรวมต่อไป

โรงเรียนจารุพัฒนานุกูล เป็นอีกหน่วยงาน ของภาคเอกชนที่มีการจัดให้บริการการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าไปเรียนร่วมกับเด็กปกติ เห็นความสำคัญ ของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สร้างโอกาสที่เท่าเทียมและการมีส่ว วนร่วมในสังคมให้กับเด็กกลุ่มนี้ เพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) จากข้อมูลสถิติเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล ตั้งแต่ปี พ.ศ.2549 – 2553 พบว่าจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนจารุพัฒนานุกูลมีจำนวนเพิ่มขึ้นทุกปี ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 – 6 ทางโรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนภายใต้กรอบของระเบียบ และกฎหมายที่สำคัญๆ ที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรา 6 ที่ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษา ถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผล ของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล เพื่อ เป็นแนวทางให้ผู้ปกครองได้เป็นทางเลือกถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผล ของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเสนอทางเลือกโรงเรียน จารุพัฒนานุกูล รวมทั้งยังเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่ทำหน้าที่ทางการศึกษาได้ทราบถึง แนวทางของค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของ การฟื้นฟูสมรรถภาพของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษเพื่อการวางแผนการจัดการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของ การฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อ ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้ความสนใจในการเข้าเรียนของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มากขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยยังเป็นการเสนอทางเลือกสำหรับผู้ปกครองที่จะส่งบุตรหลานเข้า รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเสนอทางเลือกของโรงเรียนเอกชน

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานการศึกษาที่จัดการเรียน การสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการบริหารจัดการ และพัฒนาการเรียนการสอนให้เหมาะสมมากขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1.ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ข้อมูลแบบภาคตัดขวาง (Cross- sectional data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวม ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง(ดวงใจ วิสกุล และคณะ. 2545: 199) โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครอง และครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งได้เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 21 มีนาคม 2554 ถึง 8 เมษายน 2554

1.1เพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ (1)ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ปกครอง ที่ส่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาที่โรงเรียนจารุพัฒนานุกูลเพื่อเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1-6 จำนวน 33 คน ปีการศึกษา 2553 โดยแบ่งเป็น

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน
 ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน
 ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน
 ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน
 ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 คน
 ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คน

1.2เพื่อตอบความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ (2) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ปกครอง และครูผู้สอน

2.ตัวแปรที่ศึกษา

2.1. ตัวแปรสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง อันได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทความบกพร่อง ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล

2.2. ประสิทธิภาพของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ พิจารณาจากผลพัฒนา การทักษะที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความ

ความเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนจากการที่เด็กเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล โดยการวัด ประสิทธิภาพ 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์ -สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ โดยมีเกณฑ์การประเมินผล คือ กิจกรรมใด ที่เด็กทำได้ 4 ใน 5 ครั้ง แสดงว่าเด็กผ่านกิจกรรมนั้น ถ้ากิจกรรมใดเด็กทำได้ไม่ถึง 4 ใน 5 ถือว่าเด็กยังไม่ผ่านกิจกรรม โดยกำหนดจำนวนครั้งทั้งหมด 5 ครั้งในแต่ละด้าน และถือว่า ถ้าเด็กทำได้ 3 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ถ้า 4 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าทำได้ 5 ครั้งถือว่าดีมาก แต่ถ้าทำได้ 2 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์น้อย และถ้าทำได้ 1 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์น้อยมาก โดยเป็นแบบประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ผ่านคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **เด็กที่มีความต้องการพิเศษ** หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ จนทำให้ไม่สามารถปฏิบัติกิจวัตรประจำวันและดำเนินชีวิต เช่นเดียวกับคนปกติ จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นโปรแกรมการศึกษา ให้สามารถสนองความต้องการของเด็กได้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ ได้แก่ ประเภทความบกพร่องทางสติปัญญา ประเภทความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลออทิสติก บุคคลพิการ ชั่วซ้อน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2553 อยู่ในส่วนรับผิดชอบของโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล

2. **แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP)** หมายถึง แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดจนกำหนดเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาเฉพาะบุคคล

3. **การฟื้นฟูสมรรถภาพ** หมายถึง การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของเด็กที่มีความต้องการพิเศษให้มีสภาพที่ดีขึ้นเต็มตามศักยภาพ โดยอาศัยกระบวนการทางการศึกษาเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษสามารถดำรงชีวิตในสังคมเทียบเท่าเด็กปกติ

4. **การศึกษาพิเศษ** หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่สามารถเรียนได้ตามโปรแกรมการเรียนปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากความบกพร่องทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นโปรแกรมการศึกษาให้สามารถสนองความต้องการของเด็กได้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

5. **ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ** หมายถึง บิดาหรือมารดาที่มีบุตรเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษและบุตรกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล

6. **ค่าใช้จ่าย การฟื้นฟูสมรรถภาพของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ** หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นเนื่องจากการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล ปีการศึกษา 2553 ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน

6.1 ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่จ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียน

6.2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับ หรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน(เงินที่ผู้ปกครองให้ เด็กไปโรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ(ค่าบริการฝึกพูด) เป็นต้น ซึ่งค่าใช้จ่ายบางส่วนไม่ได้เกี่ยวข้องกับการศึกษาแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายในขณะที่เด็กศึกษาอยู่

7. **ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน คือ** ค่าเสียโอกาส หมายถึง รายได้หรือผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเสียไปในช่วงการนำบุตรหลานมาฟื้นฟูสมรรถภาพ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร

8. **ประสิทธิผลในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ** หมายถึง ผลพัฒนาการ ทักษะที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง และครูผู้สอนโดยการวัดประสิทธิผล 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP)

8.1 ทักษะด้านร่างกาย หมายถึง ความสามารถของพฤติกรรมที่ แสดงออกของร่างกาย กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหวได้พอสมควร การรับประทานอาหาร การขับถ่าย การแต่งกาย เป็นต้น

8.2 ทักษะด้านอารมณ์-สังคม หมายถึง ความสามารถของพฤติกรรมที่แสดงออกในการปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอก เช่น สามารถควบคุมพฤติกรรมการทำร้ายตนเอง มีสมาธิยาวนานพอที่จะเรียน การรู้จักรอคอย การแบ่งปัน เป็นต้น

8.3 ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย หมายถึง ความสามารถด้าน การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นต้น

8.4 ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจจำนวน การบวก การลบ การวัด เป็นต้น

8.5 ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งมีชีวิตกับสิ่งไม่มีชีวิต สังเกตและอธิบายลักษณะและหน้าที่ของโครงสร้างภายนอกของพืชและสัตว์

ข้อตกลงเบื้องต้นในงานวิจัย

1. ในการคำนวณค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายให้ทางโรงเรียน จะคิดเฉพาะค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองจ่ายเป็นค่าธรรมเนียมการเรียน ไม่รวมเงินอุดหนุนตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปี ของรัฐบาล ตามตารางอัตราอุดหนุนแบบทำยระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการว่า ด้วยการกำหนดมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเอกชนเป็นเงินอุดหนุนค่าหนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พ.ศ. 2553

2. ในการแปลงหน่วยเป็นต่อปีการศึกษาของแบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีเกณฑ์ดังนี้

2.1 ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน

2.1.1 ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ ที่จ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียน

2.1.2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ ที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน (เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไปโรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่าบริการฝึกพูด) ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ระหว่างบ้านกับโรงเรียน มีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

- ค่าเครื่องแบบนักเรียน ได้แก่ ค่าเสื้อผ้าและค่าเครื่องแต่งกายอื่นๆ ที่เป็นเครื่องแบบโดยการคูณด้วย 2 โดยการสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคเรียน ต่อปีการศึกษา

- ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็ก ได้แก่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าขนม มีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

- ค่าอุปกรณ์การศึกษา ได้แก่ ค่าหนังสือ เอกสารตำราเรียน ค่าอุปกรณ์ในการเรียน ค่าอุปกรณ์ในการฝึกภาคปฏิบัติ แปลงเป็นต่อปีการศึกษา โดยการคูณด้วย 2 โดยการสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคเรียน ต่อปีการศึกษา

- ค่ารักษาพยาบาล ได้แก่ ค่าบริการต่อครั้งในการไปพบแพทย์ มีหน่วยเป็นต่อ

เดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

-ค่ายา ได้แก่ ยาที่เด็กใช้กิน หรือ ฉีด สำหรับอาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

-อื่นๆ ได้แก่ ค่าบริการฝึกพูดมีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

2.2 ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน

ค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเสียไปในระหว่างการนำบุตรหลานมาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร โดยหาค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยใหญ่ 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทยจำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) ณ วันจันทร์ที่ 9 พฤษภาคม 2554 เท่ากับร้อยละ 2.08 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554: ออนไลน์)

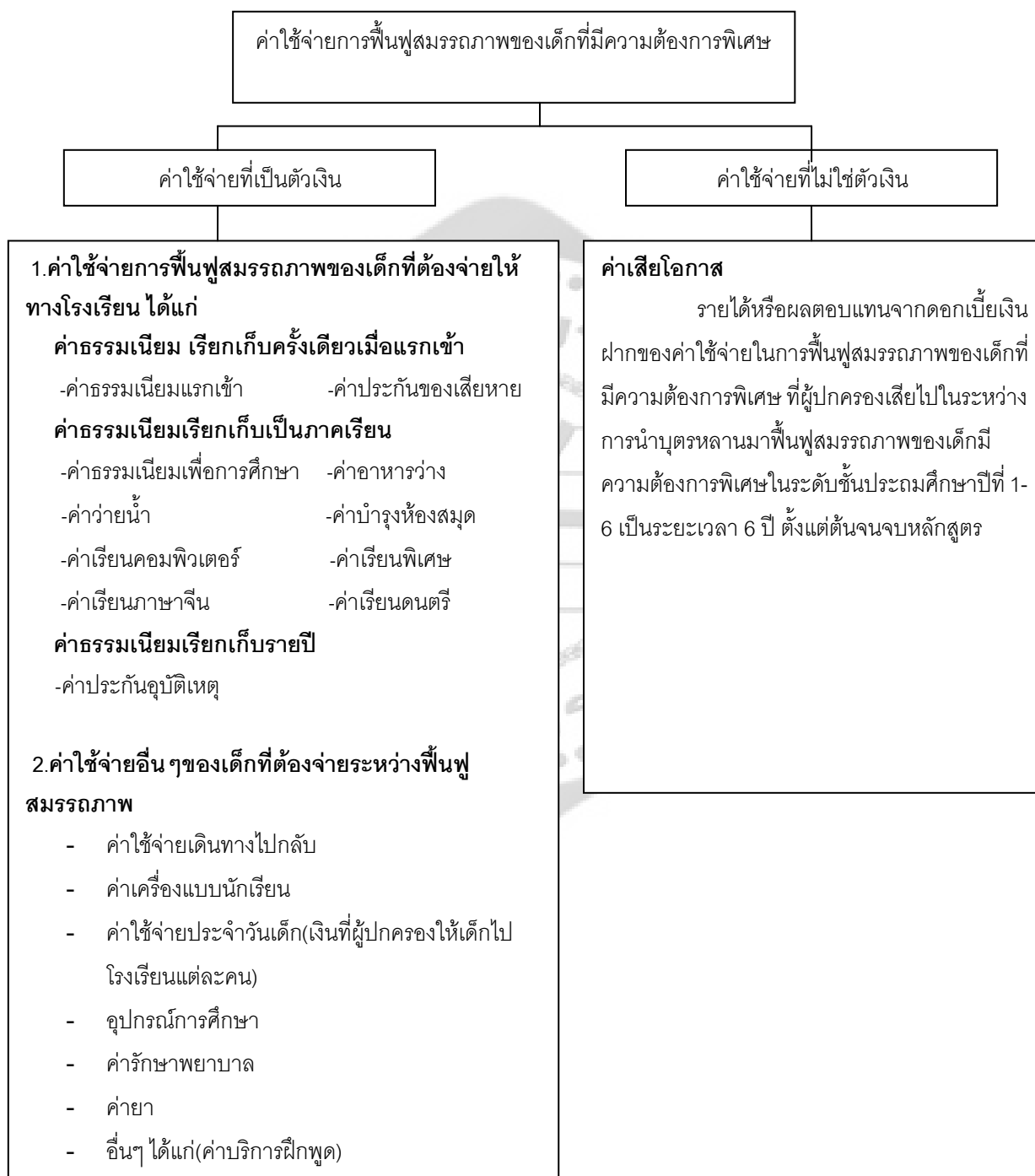
3. ระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีการให้ระดับคะแนนดังนี้

3.1 สำหรับผู้ปกครองระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

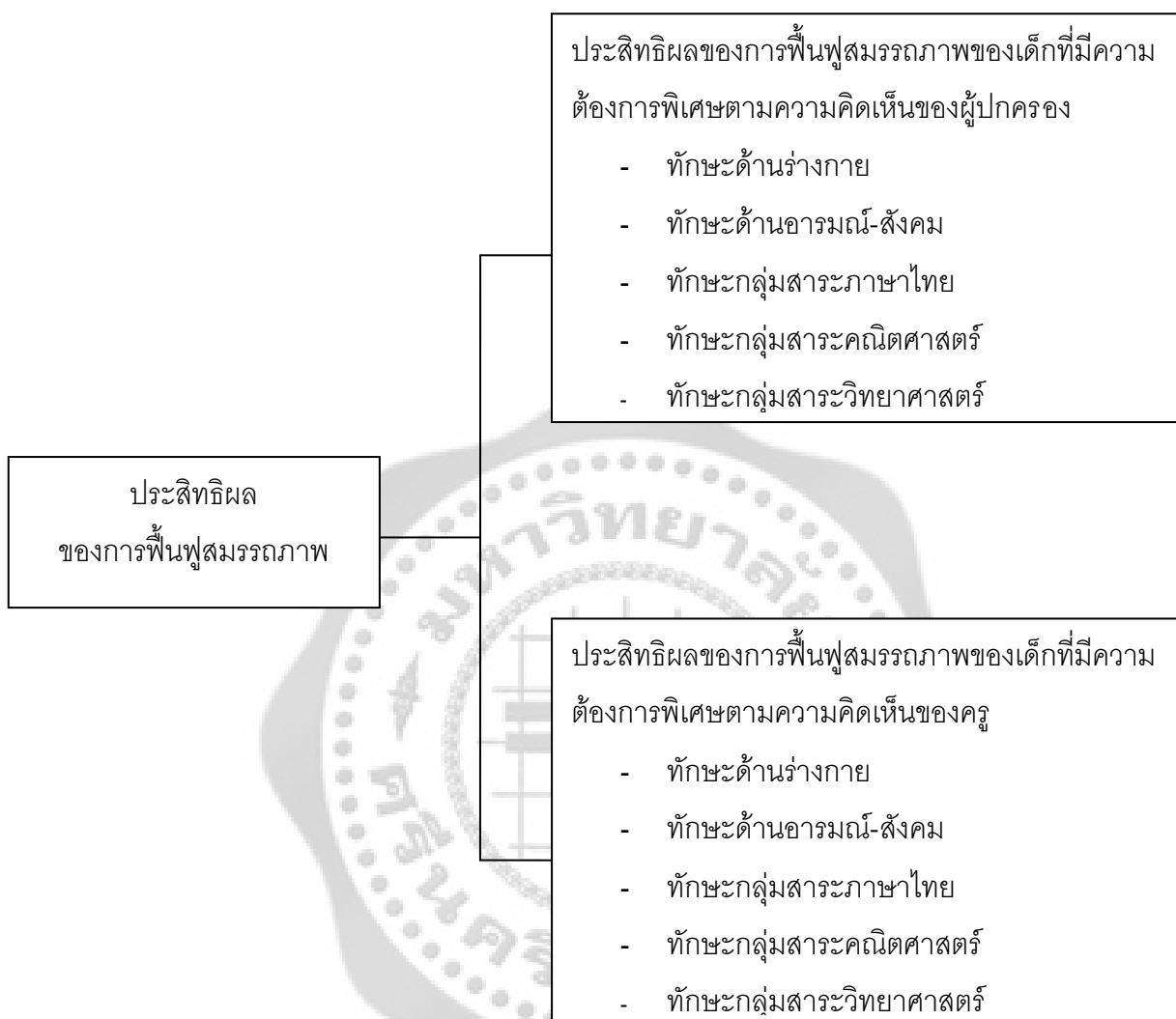
3.2 สำหรับครูผู้สอนระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยการวัดประสิทธิภาพ 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ มีเกณฑ์การประเมินผลคือ กิจกรรมใดที่เด็กทำได้ 4 ใน 5 ครั้ง แสดงว่าเด็กผ่านกิจกรรมนั้น ถ้ากิจกรรมใดเด็กทำได้ไม่ถึง 4 ใน 5 ถือว่าเด็กยังไม่ผ่านกิจกรรม โดยกำหนดจำนวนครั้งทั้งหมด 5 ครั้งในแต่ละด้าน และถือว่า ถ้าเด็กทำได้ 3 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ถ้า 4 ใน 5 ครั้งอยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าทำได้ 5 ครั้งถือว่าดีมาก แต่ถ้าทำได้ 2 ใน 5 ครั้งอยู่ในเกณฑ์น้อย และถ้าทำได้ 1 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์น้อยมาก โดยเป็นแบบประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ผ่านคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของ การฟื้นฟูสมรรถภาพของ เด็กที่มีความต้องการพิเศษ กรณีศึกษา โรงเรียนจารุพัฒนานุกูล โดยผู้วิจัย ได้วิเคราะห์ค่าใช้จ่าย คิดเป็น ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยค่าใช้จ่ายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในการฟื้นฟูสมรรถภาพของโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัยประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษของโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กรณีศึกษา โรงเรียนจารุวัฒนานุกูล ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ
 - 1.1 ความหมายของการจัดการศึกษาพิเศษ
 - 1.2 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
2. แนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 2.1 การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย
 - 2.2 ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล
 - 2.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 - 2.4 กิจกรรมในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
 - 3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทุนมนุษย์
 - 3.2 แนวคิดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา
 - 3.4 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษ

1.1ความหมายของการจัดการศึกษาพิเศษ

หน่วยงานทางการศึกษาและนักการศึกษาหลายคนได้ให้ความหมายของการศึกษาพิเศษ (Special education) ไว้ดังนี้

สมิธ (Smith. 1983: 9) ได้ให้คำจำกัดความของการศึกษาพิเศษว่า การศึกษาพิเศษคือ วิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการจัดการตัวแปรต่างๆ ทางการศึกษาเพื่อ นำไปสู่การป้องกันการลดหรือการจำกัดสภาพต่างๆที่ก่อให้เกิดความบกพร่องสำคัญต่างๆในด้านการปฏิบัติหน้าที่ทางเชาว์ปัญญาทางการสื่อความหมาย ทางการเคลื่อนไหวทางสังคม และทางอารมณ์ของเด็ก

ฮาร์เวิร์ด และ ออร์แลงสกี (Howard; & Orlansky. 1980: 29) ให้คำจำกัดความของการศึกษาพิเศษว่า การศึกษาพิเศษคือ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์พิเศษ กระบวนการสอน และความช่วยเหลืออื่นๆ โดยการวางแผนเป็นรายบุคคลและการติดตามผลอย่างเป็น

ระบบ เพื่อมุ่งช่วยเหลือเด็กพิเศษ สามารถพึ่งตนเองได้มากที่สุดและบรรลุความสำเร็จทางการศึกษา มากที่สุด

ศรียา นิยมธรรม (2547: 3)กล่าวถึงความหมายของการศึกษาพิเศษไว้ว่า การศึกษาพิเศษ (Special education) หมายถึงการให้การ ศึกษาแก่ผู้เรียนเป็นพิเศษทั้งโดยวิธีการสอน การ จัด ดำเนินการ วิธีการสอนและการให้บริการทั้งนี้เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ด้อยโอกาสและขาดความเสมอ ภาคในการได้รับสิทธิตามที่รัฐจัดการศึกษาภาคบังคับให้แก่เด็กในวัยเรียนโดยทั่วไป ซึ่งสาเหตุแห่งด้อย โอกาสนั้น เป็นผลมาจากสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์ นอกจากนี้ยังรวมถึง การจัดการศึกษาให้แก่เด็กปัญญาเลิศ ซึ่งเป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงกว่าเด็กปกติ

ผดุง อารยะวิญญู (2542: 13) กล่าวถึงการศึกษาพิเศษ ว่าเป็นการจัดการศึกษา ที่จัดสำหรับ เด็กปัญญาเลิศ เด็กปัญญาอ่อน เด็กที่มีความบกพร่องทางสายตา เด็กที่มีความบกพร่อง ทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและสุขภาพ เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และ เด็กที่พิการซ้ำซ้อน ซึ่งเด็กเหล่านี้ไม่อาจได้รับผลประโยชน์เต็มที่จาก การศึกษาที่ จัดให้กับเด็กปกติดังนั้นการศึกษาพิเศษจึงแตกต่างไปจากการศึกษาสำหรับเด็กปกติใน ด้านที่เกี่ยวกับวิธีการสอน กระบวนการ เนื้อหาวิชา หลักสูตร อุปกรณ์การสอนที่จำเป็นซึ่งควรสนองกับ ความต้องการของแต่ละบุคคล

กองการศึกษาพิเศษ (2540) ให้ความหมายของการศึกษา พิเศษว่า “การศึกษาพิเศษ เป็น การจัดการศึกษาให้แก่เด็กผู้ขาดโอกาสอันเนื่องจากความพิการด้านต่างๆ ได้แก่ความพิการทางตา ทางหู ทางสมอง และทางร่างกาย รวมทั้งให้การศึกษากับเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังในโรงพยาบาล นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ประสานความร่วมมือกับโรงเรียนของรัฐในสังกัดกรมต่างๆและองค์การหรือมูลนิธิเอกชน”

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช (2535)กำหนดเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษไว้ดังนี้ “การศึกษาพิเศษเป็นการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ ได้เรียนรู้้อย่างเหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจและความสามารถ และเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษหรือมีปัญญาเลิศได้พัฒนาความถนัด และอัจฉริยภาพของ ตนได้อย่าง เต็มที่ การจัดการศึกษาพิเศษนี้อาจจัดเป็นการศึกษาเฉพาะ หรือจัดในสถานศึกษาปกติ ตั้งแต่ระดับ ก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา

จากแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษของนักวิชาการ นักการศึกษาและนักการศึกษาพิเศษ สรุปได้ว่า การศึกษาพิเศษ หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่ไม่สามารถเรียนได้ตามโปรแกรม การเรียนปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากความบกพร่องทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ จึงมีความจำเป็นต้อง ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือยืดหยุ่นโปรแกรมการศึกษาให้สามารถสนองความต้องการของเด็กได้อย่าง

เหมาะสมกับสภาพร่างกาย จิตใจ และความสามารถ เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.2 ประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

กระทรวงศึกษาธิการ (2543) ได้กำหนดบุคคลที่มีความบกพร่องที่ต้องการการศึกษาพิเศษไว้ 9 ประการ

1. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น หมายถึง บุคคลที่สูญเสียการเห็นตั้งแต่ระดับเล็กน้อยจนถึงตาบอดสนิท อาจแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 คนตาบอด หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็นมากจนต้องสอนให้อ่านอักษรเบรลล์หรือใช้วิธีการฟังเทปหรือแผ่นเสียง หากตรวจวัดความชัดเจนของสายตาส่งดีเมื่อแก้ไขแล้วอยู่ในระดับ 6 ส่วน 60 หรือ 20 ส่วน 200 ลงมาจนถึงตาบอดสนิท (หมายถึง คนตาบอดสามารถมองเห็นวัตถุเดียวกันได้ในระยะ 60 เมตร หรือ 200 ฟุต หรือมีลานสายตาแคบกว่า 20 องศา

1.2 คนเห็นเลือนราง หมายถึง คนที่สูญเสียการเห็นแต่ยังสามารถอ่านอักษรตัวพิมพ์ที่ขยายใหญ่ได้หรือต้องใช้แว่นขยายอ่าน หากตรวจวัดความชัดเจนของสายตาส่งดี เมื่อแก้ไขระดับระหว่าง 6 ส่วน 18 หรือ 20 ส่วน 70 ถึง 6 ส่วน 60 หรือ 20 ส่วน 200 หรือมีลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินตั้งแต่ระดับรุนแรงจนถึงระดับน้อย อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 คนหูหนวก หมายถึง คนที่สูญเสียการได้ยินมากจนไม่สามารถรับข้อมูลผ่านการได้ยิน ไม่ว่าจะใส่เครื่องช่วยฟังก็ตาม โดยทั่วไปหากตรวจการได้ยินจะสูญเสียการได้ยินประมาณ 90 เดซิเบลขึ้นไป

2.2 คนหูตึง หมายถึง คนที่มีการได้ยินเหลืออยู่พอเพียงที่จะรับข้อมูลผ่านทางการได้ยินโดยทั่วไปจะใส่เครื่องช่วยฟัง และหากตรวจการได้ยินจะพบว่าการสูญเสียการได้ยินน้อยกว่า 90 เดซิเบล ลงจนถึง 26 เดซิเบล คือเปรียบเทียบระดับเริ่มได้ยินเสียงของเด็กปกติ เมื่อเสียงดังไม่เกิน 25 เดซิเบล เด็กหูตึงจึงเริ่มได้ยินเสียงที่ดังมากกว่า 26 เดซิเบล ขึ้นไปจนถึง 90 เดซิเบล

3. บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง คนที่มีพัฒนาการช้ากว่าคนปกติทั่วไป เมื่อวัดสติปัญญา โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้ว มีสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลปกติ และความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมต่ำกว่าเกณฑ์ปกติอย่างน้อย 2 ทักษะหรือ มากกว่า เช่น ทักษะการสื่อความหมาย ทักษะทางสังคม ทักษะทางการใช้สาธารณสมบัติการดูแลตนเอง การดำรงชีวิตในบ้าน การควบคุมตนเอง สุขอนามัย และความปลอดภัยการเรียนรู้วิชาการเพื่อ

ชีวิตประจำวัน การใช้เวลาว่างและการทำงาน ซึ่งลักษณะความบกพร่องทางสติปัญญา จะแสดงอาการก่อนอายุ 18 ปี อาจแบ่งความบกพร่องทางสติปัญญา 4 ระดับ ดังนี้

- (1) บกพร่องระดับเล็กน้อย ระดับเชาว์ปัญญา (IQ) ประมาณ 50-70
- (2) บกพร่องระดับปานกลาง ระดับเชาว์ปัญญา (IQ) ประมาณ 35-55
- (3) บกพร่องระดับรุนแรง ระดับเชาว์ปัญญา (IQ) ประมาณ 20-40
- (4) บกพร่องระดับรุนแรงมาก ระดับเชาว์ปัญญา (IQ) ประมาณ 20-25

4. บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ หมายถึง คนที่มีอวัยวะไม่สมบูรณ์ อวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งหรือหลายส่วนขาดหายไป กระดูกและกล้ามเนื้อพิการ เจ็บป่วยเรื้อรังรุนแรง มีความพิการของระบบประสาท มีความยากลำบาก ในการเคลื่อนไหว ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาในสภาพปกติ ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีความบกพร่องทางระบบประสาทสัมผัส ได้แก่ ตาบอด หูหนวก

5. บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง คนที่มีความบกพร่องอย่างไร โดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในระบบสนทนาพื้นฐานทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้อง กับความเข้าใจหรือการใช้ภาษาอาจเป็นภาษาพูด และ/หรือภาษาเขียน ซึ่งจะมีผลทำให้มีปัญหาในการฟัง การพูด การคิด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคิดคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ สมองได้รับบาดเจ็บ การปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไป ซึ่งทำให้มีปัญหาในการอ่าน และ ปัญหาในการเข้าใจภาษา การเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ปัญหาทางอารมณ์ หรือความด้อยโอกาสเนื่องจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม หรือเศรษฐกิจ

6. บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา หมายถึง คนที่มีความบกพร่องในเรื่องภาษาของการออกเสียงพูด เช่น เสียงผิดปกติ อัตราความเร็วและจังหวะการพูดผิดปกติ หรือคนที่มีความบกพร่องในเรื่องความเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูด การเขียน และหรือระบบสัญญาณ ลักษณะอื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ซึ่งอาจเกี่ยวกับรูปแบบของภาษา เนื้อหาของภาษาและหน้าที่ของภาษา

7. บุคคลที่มีปัญหาทางด้านพฤติกรรมหรืออารมณ์ หมายถึง คนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติเป็นอย่างมากและปัญหาทางพฤติกรรมนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ไม่เป็นที่ยอมรับทางสังคม หรือวัฒนธรรม

8. บุคคลออทิสติก หมายถึง บุคคลที่มีความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคมภาษา และการสื่อสารความหมาย พฤติกรรมอารมณ์ และจินตนาการ ซึ่งมีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงานในหน้าที่บางส่วนของสมองที่ผิดปกติไป และความผิดปกติพบได้ก่อนวัย 30 เดือน

9. บุคคลพิการซ้อน หมายถึง คนที่มีสภาพความบกพร่องหรือความพิการมากกว่าหนึ่งประเภทในบุคคลเดียวกัน เช่น คนปัญญาอ่อนที่สูญเสียการได้ยิน เป็นต้น

องค์การอนามัยโลก(WHO. 2001: online) ได้จำแนกเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (International Classification of Impairment Disability and Handicap (ICIDH) ซึ่งได้ให้คำนิยาม 3 ภาวะไว้ ดังนี้

1. ภาวะบกพร่อง (Impairment) หมายถึง สภาพความบกพร่องหรือความผิดปกติที่เกิดขึ้น อาจเป็นความบกพร่องทางกาย ทางจิตใจ ทางสติปัญญา ซึ่งอาจเกิดที่อวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หรือทั้งระบบของร่างกายก็ได้ เช่น แขนหรือขาด้าน ตาบอด เป็นต้น

2. ภาวะทุพพลภาพ (Disability) หมายถึง การไร้สมรรถภาพหรือการเสียความสามารถในการทำงาน เป็นการขาดความสามารถหรือข้อจำกัดของอวัยวะในการทำงาน ที่จะกระทำในขอบเขตที่ตัวเองเคยทำได้ ซึ่งครอบคลุมถึงความบกพร่องในการทำงานของอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ทำให้อวัยวะส่วนนั้นไม่อาจทำงานได้ดีเหมือนอวัยวะปกติ เช่น นิ้วด้วน 2 นิ้ว อาจเขียนหนังสือได้แต่ด้วยความลำบาก เป็นต้น

3. ภาวะด้อยโอกาส (Handicap) หมายถึง ความเสียเปรียบ/ด้อยโอกาสของบุคคลเมื่ออยู่ในสังคม อันเนื่องมาจากความบกพร่องของร่างกาย ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตหรือการทำงาน ทำให้บุคคลไม่สามารถปฏิบัติสิ่งดังกล่าวได้ดีเท่าคนปกติ เช่น บุคคลที่แขนขาดทำให้เป็นคนที่มีความบกพร่องไม่สามารถใช้แขนข้างนั้นได้ หลังจากที่ได้แขนเทียมและการฝึกการใช้แขนเทียมจนสามารถใช้งานได้ข้อเสียเปรียบ (Handicap) จะหมดไปจะมีเพียงสภาพความบกพร่อง (Impairment)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การจำแนกประเภทของเด็กที่มีความต้องการพิเศษนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภทตามแต่ละหน่วยงานหรือองค์กรนั้น เช่น ทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางอาชีพ ทางสังคม เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการนำไปใช้ของแต่ละหน่วยงานหรือองค์กรนั้นๆ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนจารุวัฒนานุกูลซึ่งในโรงเรียนมีเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ารับการศึกษาพิเศษได้แก่ ประเภทความบกพร่องทางสติปัญญา ประเภทความบกพร่องทางการเรียนรู้ บุคคลออทิสติก บุคคลพิการซ้อน ซึ่งกำหนดตามกระทรวงศึกษาธิการ (2543)

2. แนวคิดเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

2.1 การจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย

ในประเทศไทยการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนพิการหรือที่มีความบกพร่องในปัจจุบันมีความคล้ายคลึงกับประเทศอื่น กล่าวคือ ได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายจากเดิมที่จัดให้เด็กและเยาวชนพิการเรียนในโรงเรียนเฉพาะความพิการเป็นนโยบายให้เรียนร่วมกับเด็กและเยาวชนทั่วไป นอกจากนี้ประเทศไทยได้ดำเนินงานด้านคนพิการโดยยึดถือกฎหมายเป็นหลัก ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าตั้งแต่

พุทธศักราช 2540 เป็นต้นมา ประเทศไทยโดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายเป็นแนวทางสู่การปฏิบัติการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้พิการ

การวิเคราะห์เจตนารมณ์ของกฎหมาย 3 ฉบับ คือ พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาคนพิการทำให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถกำหนดนโยบายที่มีลักษณะเป็นนโยบายที่มีชีวิต กล่าวคือ เป็นนโยบายที่มีพลังขับเคลื่อน ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาของเด็กและเยาวชนพิการ หรือที่มีความบกพร่อง และมีรูปแบบที่หลากหลาย เชื้อต่อการนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีผู้รับผิดชอบร่วมกันหลายฝ่าย ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่การดำเนินการตามกลยุทธ์ของกระทรวงศึกษาธิการ 3 ด้าน คือ ด้านการประกันสิทธิและโอกาสทางการศึกษา ด้านการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารและการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชน พิการหรือที่มีความบกพร่อง 9 ประเภท ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด เมื่อพุทธศักราช 2542 โดยใช้ชื่อทางการศึกษาว่า บุคคลที่มีความบกพร่อง มีดังนี้ 1) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น (ตาบอดและเห็นเลือนราง) 2) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน (หูหนวกและหูตึง) 3) บุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 4) บุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกายหรือสุขภาพ 5) บุคคลที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 6) บุคคลที่มีความบกพร่องทางการพูดและภาษา 7) บุคคลที่มีปัญหาทางพฤติกรรมหรืออารมณ์ 8) บุคคลออทิสติก และ 9) บุคคลพิการซ้อน

โดยมีวัตถุประสงค์ให้การจัดการศึกษาของประเทศไทยให้แก่เด็กและเยาวชนพิการหรือที่มีความบกพร่อง มีลักษณะการจัดการศึกษาแบบเรียนรวม ปลอดภัยอุปสรรค ที่จะขัดขวางการเรียนรู้ของเด็กอย่างเต็มศักยภาพ และตั้งอยู่บนฐานของสิทธิ เพื่อให้บรรลุถึงการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ และความเสมอภาค ทำให้คนพิการมีสิทธิในการเลือกที่จะดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และมีศักยภาพเป็นผู้ให้แก่สังคมและประเทศชาติ(เบญจา ชลธารินทร์. 2548: 16-17)

คนพิการได้เข้ารับการศึกษาในระบบการศึกษานอกโรงเรียน ทั้งสายสามัญ คือการศึกษาระดับประถม และมัธยมศึกษา รวมทั้งการศึกษาศายการประกอบอาชีพและการศึกษาหลักสูตรแบบเบ็ดเสร็จเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่สถานศึกษา ส่วนการจัดการศึกษาโดยครอบครัว และการศึกษาตามอัธยาศัย ได้เริ่มมีการปฏิบัติบ้าง แต่ยังไม่กว้างขวาง เนื่องจากยังไม่มีระบบ และแนวทางการประเมินผลที่ชัดเจนสำหรับการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม การเตรียมความพร้อมคนพิการเข้าสู่สถานศึกษา การสนับสนุนการศึกษาของคนพิการในรูปแบบต่างๆ และการประสานงานการจัด

การศึกษาสำหรับคนพิการ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้ง ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 13 เขต และศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดทุก 76 จังหวัดให้ทำหน้าที่ดังกล่าว ทั้งนี้สถาบันราชภัฏที่จัดการศึกษาพิเศษระดับปริญญาตรี ได้มี การจัดตั้งศูนย์การศึกษาพิเศษสำหรับ เด็กพิการทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันโรงเรียนของภาคเอกชนทั่วไปที่ไม่ใช่โรงเรียนซึ่งภาคเอกชนจัดตั้งขึ้นเพื่อจัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะได้เปิดโอกาสให้คนพิการเข้าเรียนร่วมมากขึ้น แต่สถานศึกษาภาคเอกชนที่จัดการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะในเชิงธุรกิจมีไม่มากนัก ส่วนใหญ่จัดการศึกษาแบบมีชั้นเรียนพิเศษสำหรับคนพิการ และจัดให้เด็กพิการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ ซึ่งมีตั้งแต่ระดับปฐมวัย ถึง ระดับมัธยมศึกษา องค์การเอกชนการกุศล หรือมูลนิธิที่ดำเนินงานช่วยเหลือ คนพิการยังคงมีบทบาทสำคัญทั้งในการจัดการศึกษา การสนับสนุน และการพัฒนาการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการทั้งการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ (พวงแก้ว กิจธรรม . ออนไลน์ 2546)

2.1.1 การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในรูปแบบการเรียนร่วม

ศรียา นิยมธรรม (2540: 15) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการศึกษาพิเศษว่ามี 5 รูปแบบ คือ

1.การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา การจัดการบริการสำหรับเด็กพิเศษลักษณะนี้ เป็นการจัดให้เด็กที่มีสภาพความพิการไม่มากนัก หลังได้รับการบำบัดรักษา หรือฟื้นฟูสมรรถภาพในด้านที่จำเป็นก็สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติในชั้นเรียนปกติได้

2.การเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ การจัดการบริการในลักษณะนี้ เด็กพิเศษจะมีโอกาสเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา โดยได้รับการบริการต่างๆ เพิ่มเติม เช่น ได้รับการสอนเสริมบางวิชาจากครูการศึกษาพิเศษ เช่น รับการฝึกพูดและแก้ไขการพูด ได้รับการฝึกให้ทำความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหว และโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กปัญญาเลิศเป็นต้น โดยที่เด็กเหล่านี้อาจได้รับบริการเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มเล็กๆ ก็ได้

3.การเรียนในชั้นเรียนพิเศษในโรงเรียนปกติ การจัดการศึกษาในลักษณะนี้ควรจัดให้เด็กที่มีความบกพร่องมากหรือเด็กที่พิการซ้อน รวมทั้งเด็กที่มีความสามารถสูงพิเศษ จนไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติ นอกจากนี้เด็กเหล่านี้ยังจำเป็นต้องได้รับ บริการพิเศษด้านต่างๆ เช่น กายภาพบำบัด การแก้ไข การพูด การฝึกฟัง โปรแกรมพิเศษ เป็นต้น

4.การจัดโรงเรียนพิเศษ เด็กพิเศษที่มีความบกพร่องและ/หรือเด็กที่มีความสามารถสูงเกินกว่าจำเป็นต้องมีความรู้พิเศษ ในแต่ละสาขาที่จะไปช่วยสอนพิเศษและพัฒนาสมรรถภาพให้เด็กเหล่านั้น ลักษณะของโรงเรียนพิเศษนี้จะจัดแบบประจำหรือไปกลับก็ได้

5.การจัดการศึกษาพิเศษนอกโรงเรียน การจัดบริการในลักษณะนี้ ได้แก่การจัดบริการ การศึกษาพิเศษในโรงพยาบาล สถานพักฟื้น สถานรับเลี้ยงดูเด็กและที่บ้าน เป็นต้น

พัฒน์ ภาสบุตร (2531: 3) ได้กล่าวถึงปรัชญาการศึกษาพิเศษในการจัดการศึกษาพิเศษ

1.ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการบริการทางการศึกษาไม่ว่าจะเป็นคนพิการ หรือคนปกติ

2.ในสังคมมนุษย์เราไม่สามารถแยกคนพิการออกจากสังคมได้ เพราะคนเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่เราต้องให้การยอมรับเป็นสมาชิกคนหนึ่ง เมื่อต้องการให้เขาดำรงชีพในสังคมปกติได้อย่างสงบสุข การเรียนการสอนเด็กเหล่านี้ไม่ควรแยกออกต่างหากจึงควรให้เด็กเหล่านี้ได้เรียนร่วมกับปกติเพราะสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ไม่อำนวยการให้เด็กพิเศษนั้นแยกเรียนออกจากปกติ แต่ก็ควรให้สัมผัสกับสังคมของเด็กทั่วไปบ้าง

3.ในการจัดโปรแกรมการสอนเด็กพิเศษนั้น ควรมุ่งเน้นที่ความสามารถความสำเร็จความดีเด่นของเด็กพิเศษ มากกว่าที่จะมุ่งเน้นไปที่ความพิการของเด็กแต่ละประเภทเด็กพิการหรือเด็กพิเศษนั้นเชื่อว่าจะมีอะไร ไม่ดีไปเสียหมด ถึงแม้ว่าจะบางอย่างเขาบกพร่องไป แต่ด้านอื่นๆของเขายังปกติ หรืออาจจะดีกว่าคนปกติในบางด้าน จึงควรเน้นถึงความดีความสามารถของเขาอันเป็นการช่วยให้เขาสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดีขึ้น

4.เด็กพิการควรได้รับการศึกษาโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะเรียนร่วมได้ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ความบกพร่องนั้นเลวร้ายลงไปกว่าเดิม และเพื่อจะได้หาทางฟื้นฟูสมรรถภาพ บำบัดรักษา และให้ความช่วยเหลืออื่นๆให้เด็กสามารถปรับตัวได้ อันเป็นผลให้เขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข

5.การศึกษาพิเศษควรจัดตั้งขึ้นเพื่อสนองความต้องการของเด็กพิเศษแต่ละประเภทเนื่องจากความพิการมีน้อยมากไม่เท่ากัน

6.การศึกษาพิเศษควรมุ่งให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง ยอมรับตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีสัจการแห่งตน ยอมรับตนเอง มีการควบคุมตนเอง และมุ่งให้ช่วยตนเองได้ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น

7.การจัดการศึกษาพิเศษควรมีการฝึกอาชีพด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เด็กพิเศษสามารถออกไปประกอบสัมมาชีพเลี้ยงตนเองได้

2.1.2 บริการสนับสนุนสำหรับชั้นเรียนรวม

บุคลากรมีความจำเป็นในการจัดการเรียนร่วม นอกจากบุคลากรที่มีอยู่แล้วในโรงเรียนปกติควรมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องดังนี้ (โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ. 2546)

1. แพทย์ (Medical Personal) หมายถึง แพทย์ทั่วไป และแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค เช่น กุมารแพทย์ จักษุแพทย์ ศัลยแพทย์ทางกระดูก แพทย์ทางโสตนาสิก จิตแพทย์ รวมทั้งแพทย์ทางเวชศาสตร์ฟื้นฟู แพทย์ประจำหน้าที่ ตรวจ ให้การวินิจฉัย และวางแผน การบำบัดรักษา เพื่อปรับสภาพความบกพร่อง ฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กพิเศษ จนสามารถดำรงชีวิต ได้ใกล้เคียงกับ คนปกติมากที่สุด โดยอาศัยความร่วมมือจากพยาบาล นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูดและ นักจิตวิทยาคลินิก

2. นักโสตสัมผัสวิทยา (Audiologist) หมายถึง ผู้ที่ศึกษามาโดยตรงมีความสามารถในการตรวจวัดการได้ยิน เพื่อเลือกและแนะนำการใช้เครื่องช่วยฟัง อันเป็นงานด้านเทคนิค การแพทย์และ จะต้องพัฒนาภาษาและการพูด โดยใช้การมองเพื่อสื่อ ความหมาย และประสานงานกับครู เพื่อแนะนำเกี่ยวกับการช่วยเหลือ เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน นอกจากนี้ยังต้องแนะนำ ผู้ปกครอง ด้านจิตใจ สังคมและการจัดการศึกษาให้เด็กอย่างเหมาะสม

3. นักแก้ไขการพูด (Speech Therapist) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการ ทดสอบและประเมิน ความสามารถในการพูด เพื่อวางแผนแก้ไขการพูดของเด็กที่มีความบกพร่อง ทางการพูดเป็นรายบุคคลตลอดจนดำเนินการฝึกตามความเหมาะสมเป็น รายกรณี หรือเป็นกลุ่มตาม สภาพความบกพร่องนอกจากนี้ยังต้องส่งเสริม พัฒนาการทางภาษาให้เด็กที่บกพร่องทางการ ได้ยิน แนะนำเทคนิควิธีสอนพูด ให้ ครูสอนพูด เพื่อให้พัฒนาและแก้ไขการพูดให้เด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ตามความจำเป็น

4. นักกายภาพบำบัด (Physical therapist) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการ ประเมินผลและให้การบำบัด ทางกายภาพ พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อในการทรงตัวแก้ไข การเคลื่อนไหว ของกล้ามเนื้อข้อต่อที่ยังทำหน้าที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งฝึก การใช้กายอุปกรณ์ เสริมหรือเทียม และเครื่องช่วยในการเคลื่อนไหว ให้แก่ผู้ที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

5. นักกิจกรรมบำบัด (Occupational Therapist) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้และความสามารถในการ แก้ไขลักษณะท่าทาง ให้การฝึกกล้ามเนื้อมือและนิ้วในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวัน แก้ไข ปรับปรุง ทักษะอื่นที่สัมพันธ์กัน รวมทั้งการประดิษฐ์อุปกรณ์ หรือ เครื่องช่วยอำนวยความสะดวกในการ ปฏิบัติ ภาระกิจประจำวัน หรือการประกอบอาชีพ ดัดแปลงอุปกรณ์พิเศษเพื่อช่วยในการเรียนการสอนเด็กที่มี ความบกพร่องทางร่างกาย

6. นักจิตวิทยาคลินิก (Clinical Psychologist) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้และความสามารถ ซึ่งฝึกฝนงานเป็นพิเศษ ให้การตรวจวินิจฉัยทางจิตวิทยา แก้ไขปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ ให้คำแนะนำปรึกษาการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพจิต ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง กับเด็กพิเศษ ได้แก่ ครู ผู้ปกครอง ผู้เลี้ยงดู นอกจากนี้ยังให้ความรู้ เกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็กพิเศษ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน

7. นักสังคมสงเคราะห์ (Social Worker) หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและได้รับ มอบหมายให้ทำหน้าที่การแนะนำ สงเคราะห์ ให้คำปรึกษาแก่เด็กพิเศษที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ และครอบครัวโดยทำงาน ประสานกับโรงเรียน ครอบครัวเด็ก พิเศษแต่ละรายรวมทั้งการประสาน ประโยชน์ระหว่างโรงเรียนกับองค์กรอื่นด้วย

2.2 ข้อมูลเบื้องต้นของโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล

โรงเรียนจารุพัฒนานุกุล ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2496 เดิมตั้งอยู่ที่ถนนบุรีเนื้อที่ 3 ไร่เศษ โดยมีนายพุม จารุพัฒนะ เป็นผู้ก่อตั้งมีอาคารเรียน 1 หลัง เปิดสอนตั้งแต่ ป.1-ป.4 เมื่อ พ.ศ. 2503 โรงเรียนได้รับรองวิทยฐานะจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้เปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนมาโดยตลอด เมื่อปี 2533 ได้ย้ายสถานที่ตั้งเดิมมาตั้งที่ถนนนนทบุรี – ปากท่อ (ถนนพระราม 2) โดยมีนายจารุพัฒน์ จารุพัฒนะ เป็นผู้ก่อตั้ง มีเนื้อที่ 4 ไร่ 2 งาน 24 ตารางวา เปิดทำการสอนตั้งแต่ ระดับอนุบาล-ประถมศึกษาปีที่ 6 ห้องเรียน 20 ห้อง นักเรียน 960 คน

ปัจจุบัน ได้มีการซื้อสร้างอาคารเรียนพร้อมปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอาคารเรียน ห้องเรียนเดิมโดยมีนักเรียนตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 3 พร้อมห้องประกอบการเรียนต่างๆ อาคารเรียนทั้งหมด 5 หลัง สร้างสระว่ายน้ำขนาดมาตรฐาน 1 สระ มีห้องเรียนทั้งหมด 61 ห้อง นักเรียนรวม 2,149 คน แบ่งเป็นห้องเรียนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 4 ห้อง นักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ 33 คน

วิสัยทัศน์ของโรงเรียน “มุ่งมั่นพัฒนา คุณภาพมาตรฐาน ประสานสามัคคี เก่ง ดี มีสุข ด้วยแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ”มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรทุกคนให้ได้ มาตรฐานการศึกษาของชาติ และพัฒนาให้มีคุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย เป็นคนที่มีกำลังใจสมบูรณ์ มีสุขภาพจิตใจที่ดี มีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุขด้วยแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของโรงเรียน “รากฐานความรู้จิตใจ สุขภาพพลานามัย ดี”

รากฐานความรู้ นักเรียนต้องมีรากฐานความรู้ ทักษะการอ่านออกเขียนได้คำนวณได้เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับสูงต่อไป

จิตใจ นักเรียนมีจิตใจ และสติปัญญาที่ดีงาม มีความอดทน ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์สามารถ ดำรงอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

สุขภาพพลานามัยดี นักเรียนมีสุขนิสัยในการโภชนาการที่ดี สมบูรณ์แข็งแรง เหมาะกับวัย

วัตถุประสงค์ การจัดหลักสูตรประถมศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นการเตรียมให้มีความพร้อม ทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตามความต้องการ และความสามารถของแต่ละ บุคคล เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น ที่มุ่งให้ ผู้เรียนมีความรู้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมเป็น พลเมืองดี และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

1.เป็นการจัดการศึกษาให้ได้รับการพัฒนาทักษะโดยองค์รวมทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ผ่านกิจกรรมการเล่นที่เหมาะสมกับวัย วุฒิภาวะ และความแตกต่างระหว่าง บุคคล

2.เป็นการจัดประสบการณ์ให้เด็กสามารถดำรงชีวิตประจำวันได้ อย่างมีคุณภาพและมี ความสุข

3.เป็นการพัฒนาเด็กโดยบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในการจัดการศึกษาพิเศษ

4.เป็นการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วม

จุดมุ่งหมาย

1.เพื่อให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะ การดำรงชีวิตให้สามารถช่วยเหลือตนเองได้

2.เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ และสามารถปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว สังคมและ

ชุมชน

3.รู้จักทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ โดยรู้จักเป็นผู้ให้ ผู้รับ ผู้ตามที่ดี

4.มีความยุติธรรม จริยธรรม มีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบ

5.มีสุขนิสัยส่วนตัวและส่วนรวม มีสุขภาพดีทั้งทางกายและจิตใจ

6.มีความสามารถ ความรู้ ทางภาษา และคณิตศาสตร์ การคิด คำนวณ การแก้ไข ใน

ชีวิตประจำวันได้

การประเมินผลการเรียน

1.ประเมินผลปลายปี

2.ประเมินผลโดยใช้โปรแกรม IEP

3.การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม

4.แฟ้มผลงาน

5.ประเมินผลก่อนเรียน และหลังเรียน

เกณฑ์การจบหลักสูตร

- 1.ต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด
- 2.ต้องผ่านกิจกรรมตามที่โรงเรียนกำหนด
- 3.ผู้เรียนต้องเรียนทุกวิชาที่กำหนด (เว้นแต่มีความบกพร่องที่ไม่สามารถเรียนได้)
- 4.ครูผู้สอนพิจารณา ว่าผู้เรียนมีความสามารถและความพร้อมในการปฏิบัติกิจกรรม

ประจำวัน และมีพัฒนาการแต่ละทักษะของเด็กเป็นรายบุคคล

ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนและบุคลากร

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วมระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

โรงเรียนจรุวัฒนานุกูล ปี 2549-2553

ปี	ประเภทความบกพร่อง									รวม
	เห็น	ได้ยิน	ปัญญา	กาย	เรียนรู้	พูด	อารมณ์	ออทิสติก	พิการ ซ้อน	
2549	1	1	2	1	2	-	-	3	-	10
2550	1	2	4	-	2	-	-	8	-	17
2551	1	2	8	-	2	-	-	9	1	23
2552	-	-	9	-	4	-	-	13	1	27
2553		-	11	-	5	-	-	16	1	33

ที่มา: สถิติข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนจรุวัฒนานุกูล

จากตารางพบว่า ในโครงการมีนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2553 มีจำนวน 33 คน

บุคลากรของทางโรงเรียนฝ่ายงานการศึกษาพิเศษมีครูการศึกษาพิเศษมีจำนวน 4 คน
รับผิดชอบนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจรุวัฒนานุกูล

2.3 การฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2537: 13) การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ หมายถึง เป็นวิธีการที่กำหนดขึ้นโดยมุ่งหวังให้บริการแก่บุคคลที่มีความเจ็บป่วยและบุคคลพิการทั้งในรายที่เฉียบพลันหรือผู้ที่จะต้องได้รับการดูแลรักษาระยะยาว ผู้สูงอายุ ผู้อยู่ในระยะพักฟื้น ให้ได้รับการปรับสภาพทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม อารมณ์ สติปัญญาและเศรษฐกิจ ให้คืนสู่สภาพเดิมเท่าที่จะทำได้ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเอง ปฏิบัติหน้าที่การทำงานต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่พึงกระทำได้ ตามอัตภาพของแต่ละบุคคล และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติ

ตามหลักความคิดสากลและความหมายของการฟื้นฟูสมรรถภาพ สรุปได้ว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ ต้องได้รับการคุ้มครองสิทธิที่พึงจะได้รับกับมีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ด้วยวิธีการทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคม และทางการฝึกอาชีพ เพื่อเป็นการเสริมสร้าง ความสามารถของคนพิการให้มีสภาพดีขึ้น รื้อกลับสู่สภาพปกติ หรือใกล้เคียงกับสภาพปกติทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา อาชีพ และ สังคม จนผู้ที่มีความบกพร่องนั้นสามารถช่วยเหลือตนเองได้ไม่เป็นภาระต่อตนเองและผู้อื่น อยู่ร่วมกันในครอบครัว ชุมชน สังคม ได้อย่างมีความสุข

การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านทางการแพทย์ ทางการศึกษา ทางสังคม และการฝึกอาชีพ

ชนิสฐา เทวินทรภักติ (2540 : 20-23) ได้กล่าวไว้ว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพแบ่งออกเป็น 4 สาขาที่สำคัญได้แก่

1.การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ (Medical Rehabilitation)หมายถึง การฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการโดยมุ่งเน้นการบำบัดรักษา การป้องกัน การปรับสภาพการแก้ไขสภาพความพิการ และฟื้นฟูสมรรถภาพของคนพิการอันเนื่องมาจากความพิการแต่กำเนิดหรือจากของโรคต่าง ๆ หรือจากอุบัติเหตุ เพื่อให้คนพิการสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติ เหมือนหรือใกล้เคียงคนปกติทั่วไปให้มากที่สุด การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์นี้จำเป็นต้องอาศัยวิธีการด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูตามขั้นตอน เช่น การตรวจวินิจฉัย จิตบำบัด การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการได้ยินและการสื่อความหมาย การแก้ไขการพูด การให้กายอุปกรณ์ และเครื่องช่วยคนพิการ เป็นต้น

ในการปฏิบัติงานด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ ตามหลักด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูนั้น เป็นงานที่จะต้องร่วมกันทำเป็นคณะที่ประกอบด้วยนักวิชาการผู้มีความชำนาญในสาขาวิชาการต่างๆ คือ 1)แพทย์เวชศาสตร์ฟื้นฟู 2)นักกายภาพบำบัด 3)นักกิจกรรมบำบัดหรือนักอาชีพบำบัด 4) นักจิตวิทยา 5)นักอรรถบำบัด 6)พยาบาลเวชศาสตร์ฟื้นฟู 7)นักสังคมสงเคราะห์ 8)ที่ปรึกษาฝ่ายจัดหาอาชีพ 9)นักกายอุปกรณ์เสริมและเทียม(คง สุวรรณรัตน์. 2530: 8)

2.การศึกษา (Educational Rehabilitation)หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่คนพิการ

ประเภทต่าง ๆ ให้ได้รับการศึกษาเช่นคนทั่วไปปกติ โดยเป็น “การศึกษาพิเศษ” สำหรับเด็กพิการจนถึงผู้ใหญ่พิการ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถ บุคลิกภาพและสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ถูกต้องให้แก่คนพิการ มีจุดมุ่งหมายให้คนพิการสามารถช่วยเหลือตนเองได้ และช่วยให้เด็กและคนพิการได้รับสิทธิโอกาส และบริการทางการศึกษาตามความสามารถและเหมาะสมกับสภาพความพิการ ในรูปแบบของการศึกษาภาคบังคับ การศึกษาสายอาชีพ การศึกษาสายสามัญ อุดมศึกษา ตามแผนการศึกษาศึกษาคนพิการแห่งชาติ โดยเรียนโรงเรียนร่วมกับคนทั่วไป หรือการศึกษาพิเศษในโรงเรียนเฉพาะทางตลอดจนจัด การศึกษานอกโรงเรียน โดยมีรูปแบบการเรียนร่วมกับคนทั่วไป หรืออาจจัดเฉพาะคนพิการในหลักสูตรของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จพื้นฐาน และหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนปลาย และประกาศนียบัตร หรือหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายอาชีพ หรือการศึกษาตามอัธยาศัยอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยจัดคนพิการในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมทั้งคนพิการที่ขาดโอกาสทางการศึกษาในครอบครัวและชุมชน การฟื้นฟูสมรรถภาพทางการศึกษาดังกล่าวนี้นี้ จึงเป็นวิธีการที่จะสานต่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ และการนำไปสู่การฟื้นฟูสมรรถภาพทางด้านอาชีพ และสังคมเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้

3.การฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคม(Social Rehabilitation)หมายถึง การฟื้นฟูคนพิการให้สามารถกลับเข้าไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างคนปกติทั่วไป โดยสามารถปรับสภาพร่างกาย จิตใจ การดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ การงานให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ครอบครัว และสังคม หรืออีกนัยหนึ่งคือการผสมผสานคนพิการให้เข้าสังคมซึ่งถือว่ามีความสำคัญมาก ทั้งนี้เพราะคนพิการไม่ว่าจะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์ การศึกษาและด้านอาชีพมาแล้วก็ตาม แต่ ความสำคัญอยู่ที่ คนพิการจะสามารถนำสิ่งต่างๆ ที่ได้รับการฟื้นฟูไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคม อีกประการหนึ่งของ การฟื้นฟูสมรรถภาพทางสังคมนั้น คือการหาทางให้สังคมยอมรับความสามารถของคนพิการ และให้สิทธิในการอยู่ร่วมกันในสังคมเดียวกัน ยกย่องยอมรับให้โอกาสแก่คนพิการที่จะใช้ชีวิต

4.การฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพ(Vocationnal Rehabitiation)การฟื้นฟูสมรรถภาพทางอาชีพเป็นการฟื้นฟูคนพิการในด้านการฝึกอบรมวิชาชีพความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพตามความเหมาะสม เพื่อคนพิการสามารถมีรายได้เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ ดังนั้นการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ เปรียบเสมือนกระบวนการรวมของการฟื้นฟูสมรรถภาพทั้งหมดไว้ด้วยกัน

2.4 กิจกรรมในการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ศรียา นิยมธรรม และคณะ (2547: 1-29) กล่าวถึงกิจกรรมเพิ่มเติมที่ช่วยในการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ดังนี้

1.ดนตรีบำบัด เป็นวิธีการใช้ดนตรีเพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาทางจิตใจ อารมณ์ และการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ตลอดจนผู้ที่มีปัญหาความบกพร่องทางร่างกายที่เกี่ยวกับระบบประสาท การรับรู้และการเคลื่อนไหว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อผลทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ นันทนาการ และทางการศึกษา

2.ศิลปะบำบัด เป็นการใช้กิจกรรมศิลปะหรือผลงานศิลปะ เพื่อวิจัยหาข้อบกพร่องของบุคคลที่กลไกการทำงานของร่างกายหย่อนสมรรถภาพซึ่งมีสาเหตุมาจากความผิดปกติบางประการของกระบวนการทางจิต และเพื่อใช้กิจกรรมศิลปะที่เหมาะสมช่วยในการรักษาให้มีสภาพดีขึ้น

3.นาฏบำบัด เป็นการบำบัดด้วยท่าเต้นหรือท่าเคลื่อนไหวโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างท่าเคลื่อนไหวของร่างกายกับอารมณ์ ความรู้สึก เพื่อใช้บุคคลสามารถแสดงความรู้สึกที่ไม่อาจสื่อออกมาเป็นถ้อยคำได้

4.การสอนซ่อมเสริม หมายถึง การสอนเด็กที่ยังพัฒนาด้านการเรียนได้ไม่เต็มตามความสามารถในการเรียนตามปกติ โดยการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆที่จะมีผลต่อการเรียนวิชาการเรียนรู้ที่ไม่ถูกวิธีตลอดจนเสริมทักษะในการเรียนรู้ใหม่ๆ

กิจกรรมในการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ด้วยวิธีการต่างๆ ดังนี้

1.อาชานาบำบัด เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง สำหรับเด็กที่มีความผิดปกติทางการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อและข้อต่อ เพราะการขี่ม้าเป็นการเชื่อมโยงกายและอารมณ์ด้วยม้า ลักษณะการย่างของม้าคล้ายคลึงกับการเดินของมนุษย์ สามารถช่วยให้กระดูกสันหลัง รวมทั้งกล้ามเนื้อกระดูกเชิงกรานแข็งแรง ช่วยฟื้นฟูท่าทางการเคลื่อนไหว และยังเพิ่มความยืดหยุ่นของข้อต่ออีกด้วย นอกจากนี้ ม้าจะช่วยเชื่อมโยงก่อให้เกิดความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การบำบัดจะมีการปรับสภาพให้มีความเหมาะสม เสริมสร้างความมั่นใจตนเอง กล่อมเกลাজิตใจเด็กให้มีความสุขเยือกเย็น ลดความก้าวร้าว มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ(ศูนย์การศึกษาพิเศษ. 2550: ออนไลน์)

2.การบูรณาการประสาทความรู้สึก (Sensory Integration: SI) หมายถึง การประมวลผลการรับความรู้สึก เป็นกระบวนการทางระบบประสาทที่มีมาตั้งแต่เกิด ได้แก่ การรับความรู้สึก การประมวลผล และการแปลผลข้อมูลทางสมอง กระบวนการเหล่านี้จะเกิดเมื่อได้รับการกระตุ้นจากสิ่งแวดล้อม โดยกิจกรรมการฝึกการรับรู้แบบบูรณาการ มีดังนี้ 1)การสัมผัส 2)การรับรู้ทางสายตา 3)การรับรู้ทางการฟัง 4)การประสานมือ – ตา 5)การรับรู้ทิศทาง 6)ระบบโพรพรีโอเซพทีฟ และ 7)ระบบการทรงตัว (สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์. 2550: เอกสารเผยแพร่)

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทุนมนุษย์

นักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทุนมนุษย์ดังนี้

ทุนมนุษย์ หมายถึง การลงทุนที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือรัฐนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อก่อให้เกิดผลผลิตและบริการโดยที่ผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทน ซึ่งการจัดการศึกษาก็เข้าเกณฑ์การลงทุนดังกล่าว ทำให้พิจารณาได้ว่า การศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งด้วยเหตุผลดังนี้ (อัมพร วิจิตรพันธ์. 2520 : 15 -16)

1. การศึกษามีผู้ลงทุนคือ รัฐ เอกชน หรือผู้เรียน โดยการนำเงินงบประมาณมาซื้อที่ดิน สิ่งก่อสร้าง วัสดุครุภัณฑ์ ตลอดจนการจ้างครูอาจารย์มาสอน

2. มีผลผลิตที่เกิดขึ้นในรูปของผู้สำเร็จการศึกษา ได้รับการศึกษาและได้นำความรู้เหล่านี้ไปประกอบอาชีพผลิตสินค้าและบริการต่าง ๆ

3. มีผลตอบแทนสำหรับผู้เรียนคือ ทำให้ผู้เรียนมีรายได้จากการนำความรู้ที่ได้เรียนมาประกอบอาชีพ

4. มีผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุนคือถ้าผู้ลงทุนเป็นรัฐบาลก็จะได้ผลตอบแทนในรูปของประชากรประเทศสามารถอ่านออกเขียนได้ ลดปัญหาด้านสังคมต่าง ๆ เก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลประโยชน์ทางอ้อมที่อาจมองเห็นได้ไม่ชัดเจน

ทุนมนุษย์ มีลักษณะพิเศษที่แฝงในตัวมนุษย์สามารถจับต้องได้ มองไม่เห็นและซื้อขายไม่ได้ ลักษณะเหล่านี้ได้แก่ ความรู้ ความชำนาญ ทักษะฝีมือ ประสิทธิภาพ ลักษณะนิสัย ตลอดจนเรื่องสุขภาพอนามัย โดยมนุษย์แต่ละคนมีความไม่เหมือนกัน และไม่เท่าเทียมกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของมนุษย์ที่มีติดตัวมาแต่เกิด ซึ่งอาจเนื่องมาจากกรรมพันธุ์และการบำรุงในระหว่างตั้งครรภ์ หรืออาจเกิดจากการให้การศึกษา การอบรมขัดเกลา การอยู่ในสภาพแวดล้อมต่างๆ ตลอดจนการดูแลของครอบครัว และนโยบายของรัฐบาลทางการศึกษา และสุขภาพอนามัย เป็นต้น ตามทัศนะของนักเศรษฐศาสตร์การศึกษามีลักษณะเหมือนสินค้าทุน ซึ่งจะถือว่าผู้ที่ทำการ ศึกษาเป็นผู้ลงทุนในสินค้า โดยหวังผลตอบแทนภายภาคหน้า (นวลทิพย์ ควบ. 2547: 3)

ทุนมนุษย์ หมายถึง การลงทุนในการศึกษาจะช่วยพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ ดังนั้น รายจ่ายเพื่อการศึกษาจึงถือเป็นรายจ่ายเพื่อการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนตลอดช่วงอายุซึ่งการตัดสินใจลงทุนในทุนมนุษย์มี 4 ประการ (จิระ ประทีป. 2551: 27-41)

1. การตัดสินใจลงทุนในทุนมนุษย์โดยครอบครัว ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ รายได้ของครอบครัว การประกอบอาชีพ การศึกษาของบิดามารดา ที่อยู่อาศัยของครอบครัว และจำนวนบุตรในครอบครัว

2.การตัดสินใจลงทุนในมนุษย์โดยบุคคล ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ รายได้ของบุคคล ผลตอบแทนทาง การเงิน โอกาส ความก้าวหน้าในการทำงาน ความสุขและความพึงพอใจส่วนตัว

3.การตัดสินใจลงทุนในทุนมนุษย์โดยองค์กร ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพและการแข่งขันในการผลิต การลดการสูญเสียจากการทำงาน เป็นต้น

4.การตัดสินใจลงทุนในทุนมนุษย์โดยภาครัฐ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ได้แก่ เป็นการบริการสาธารณะ ก่อให้เกิดการกระจายรายได้ การวางแผนกำลังคน สนองความต้องการสังคมและบุคคล และเพิ่มศักยภาพของประเทศ

ต้นทุนของการลงทุนในทุนมนุษย์ จะคำนวณทั้งค่าใช้จ่ายเป็นตัวเงินจริง (ต้นทุนทางตรง)และค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้จ่ายเป็นตัวเงิน(ต้นทุนทางอ้อม)อธิบายดังนี้

1.ต้นทุนของการลงทุนในทุนมนุษย์ของครอบครัว เป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ครอบครัวจ่ายไปในการดูแลและการศึกษาของบุตรหลาน ประกอบด้วยต้นทุนทางตรง ได้แก่ ค่าอาหาร ค่าดูแลสุขภาพ และค่าเล่าเรียนต่างๆและต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ การที่บิดาหรือมารดาต้องสูญเสียโอกาสในการประกอบอาชีพ เพราะลาออกจากงานเพื่อดูแลบุตรหลาน ที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษเอง หรือกรณีที่พ่อแม่ส่งบุตรไปศึกษาต่อต่างประเทศด้วยทุนส่วนตัว เป็นต้น ถือเป็นการลงทุนทางการศึกษา

2.ต้นทุนของการลงทุนในทุนมนุษย์ของบุคคล ประกอบด้วย ต้นทุนทางตรง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่จ่ายไปเพื่อดูแลสุขภาพ และเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ รายได้ของบุคคลที่ต้องสูญเสียไปจากการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น

3. ต้นทุนของการลงทุนในทุนมนุษย์ขององค์กร ประกอบไปด้วย ต้นทุนทางตรง ได้แก่ ค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่องค์กรจ่ายให้แก่บุคลากรในการอบรมหรือพัฒนาศักยภาพ และต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ ผลผลิตที่ต้องเสียไปในขณะที่บุคลากรเข้ารับการศึกษ โดยเฉพาะกรณีที่ส่งไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

4.ต้นทุนของการลงทุนในทุนมนุษย์ของภาครัฐ ประกอบด้วย ต้นทุนทางตรง ได้แก่ เงินเดือนครู อาจารย์ ค่าจ้างอาจารย์ภายนอก ค่าวัสดุต่างๆ ค่าก่อสร้างอาคารของสถาบันการศึกษาต่างๆ ฯลฯ และต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ ผลผลิตที่รัฐต้องสูญเสียไปในขณะที่กำลังแรงงานของประเทศจำนวนหนึ่งต้องเข้าสู่ระบบการศึกษา ในระดับที่สูงขึ้น เช่น ปริญญาโท-เอก ฯลฯ

3.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายทางการศึกษา

คาแมท (Kamat.1968: 77) ได้ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่าค่าใช้จ่ายทางการศึกษาหมายถึง ค่าใช้จ่ายทุกอย่างที่ลงทุนไปเพื่อการศึกษาประกอบด้วย ค่าใช้จ่าย 2 ประเภทคือ

1. ค่าใช้จ่ายที่สถาบันจ่าย หรือค่าใช้จ่ายของรัฐ (Institutional Cost) ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษาจ่าย หรือค่าใช้จ่ายของรัฐ หมายถึงด้านดำเนินการ (Operating Cost) และค่าใช้จ่ายด้านลงทุน (Capital Cost)

2. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของผู้เรียน (Student Cost) ค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่นักเรียนจ่ายเพื่อการศึกษา ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าอุปกรณ์การศึกษา ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่ากิจกรรมต่างๆ และค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost)

โคห์น (Cohn. 1972: 78-94) กล่าวถึง ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาว่า ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ส่วนคือค่าใช้จ่ายทางตรง (Direct Cost) ได้แก่ค่าใช้จ่ายที่สถาบันการศึกษา นักเรียน หรือครอบครัวเป็นผู้จ่ายและค่าใช้จ่ายทางอ้อม (Indirect Cost) ได้แก่ รายได้ที่เสียไป (Opportunity Cost) เนื่องจากใช้เวลาที่ควรทำงานมาศึกษาเล่าเรียน หรือเรียกว่า ค่าเสียโอกาส

เพอร์ลแมน (Perlman. 1973: 13-15) กล่าวว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 อย่างคือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายหรือลงทุนไปจริงเพื่อการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่าย

2 อย่างคือ

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่สังคมลงทุนให้กับการศึกษา ได้แก่ ค่าจ้างครู ค่าอุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาหาร ซึ่งทางสถาบันการศึกษาอาจได้รับจัดสรรจากเงินงบประมาณเงินภาษีหรือเงินบริจาคอื่นๆ

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละคนลงทุนเพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนและอื่นๆ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นรายได้ที่เสียไป เนื่องจากการที่บุคคลใช้เวลามาเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงาน ซึ่งทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่า ค่าเสียโอกาส

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช .(2537:39)ในการจัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นการศึกษาระดับใดก็ตาม ย่อมจะต้องมีค่าใช้จ่ายในการจัดการเสมอ ทั้งค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและค่าใช้จ่ายในการลงทุน โดยค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะมีค่าใช้จ่ายในส่วนของรัฐบาล ค่าใช้จ่ายของสถานศึกษา และค่าใช้จ่ายของผู้เรียน

สิริลักษณ์ ชุตikul. (2530: 163-165) ได้อธิบายการลงทุนทางการศึกษาไว้ 2 ประเภทคือระดับสังคม และระดับบุคคล ได้แก่

1.การลงทุนทางการศึกษาในระดับบุคคล ประกอบด้วย (1)ต้นทุนทางตรง ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าเดินทาง ค่าอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียน และ (2) ต้นทุนทางอ้อมหรือค่าเสียโอกาส ได้แก่ รายได้ที่ยกสูญเสียไปหากบุคคลตัดสินใจเรียนหนังสือต่อ จึงเสียโอกาสในการประกอบอาชีพ

2.การลงทุนทางการศึกษาในระดับสังคม ทางด้านต้นทุนนั้น ในประเทศที่มีการจัดรัฐสวัสดิการ ด้านการศึกษาให้แก่ประชาชนในขั้นพื้นฐาน รัฐจะเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาเป็น สัดส่วนที่สูง ดังนั้น ต้นทุนทางสังคมจะสูงกว่าต้นทุนทางบุคคล สำหรับต้นทุนทางอ้อมของสังคมจะวัด จากผลประโยชน์ทางสังคมด้านอื่นๆได้แก่ รายได้ก่อนหักภาษีที่เสียไปเนื่องจากประชาชนของประเทศ ได้เข้าศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นแทนการทำงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องค่าใช้จ่ายทาง การศึกษาของประเทศชาติ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน

1. ค่าใช้จ่ายสถาบัน ประกอบด้วย

1.1 ค่าใช้จ่ายดำเนินการ ซึ่งจะรวมค่าใช้จ่ายในหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าจ้าง ค่า วัสดุ ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค และเงินอุดหนุน ทั้งในส่วนที่เป็นเงินประมาณ เงินนอกงบประมาณ และเงินต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายดำเนินการในหมวดต่างๆเหล่านี้ จำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ตาม วัตถุประสงค์ของการใช้เงินเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารทั่วไป ค่าใช้จ่ายเพื่อการเรียนการสอนหรือการ ผลิตบัณฑิต ค่าใช้จ่ายเพื่อให้บริการชุมชนและค่าใช้จ่ายเพื่อทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

1.2 ค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิน ได้แก่ ค่าเสียโอกาสในการใช้อาคารสถานที่และครุภัณฑ์เพื่อ การศึกษา แทนที่จะนำไปใช้ในกิจกรรมหรือบริการอื่นๆ

2. ค่าใช้จ่ายนักศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาโดยตรง ได้แก่ ค่าลงทะเบียนวิชาเลือก ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุงต่างๆ ค่าหนังสือ ตำรา และอุปกรณ์ประกอบการเรียนทุกชนิด

2.2 ค่าเสียโอกาสหรือรายได้ที่นักศึกษาควรได้รับจากการทำงานแทนการเรียน

2.3 ค่าใช้จ่ายส่วนตัวหรือที่จำเป็นอื่นๆในระหว่างการศึกษา ได้แก่ ค่าที่พัก ค่าเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ค่าเดินทาง ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่ารักษาพยาบาล ค่าพักผ่อน และค่ากิจกรรมต่างๆ

จากแนวคิดต่างๆ เกี่ยวกับต้นทุนทางการศึกษาที่กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปต้นทุนทาง การศึกษาออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

ตาราง 3 ต้นทุนทางการศึกษา

	ต้นทุนส่วนบุคคล(privat costs)	ต้นทุนทางสังคม(social costs)
ต้นทุน ทางตรง	1 ค่าใช้จ่ายที่ผู้เรียนจ่ายให้แก่สถาบัน ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าธรรมเนียมการเรียน ค่า หนังสือ และอุปกรณ์การเรียนต่างๆ 2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆของเด็กที่เกี่ยวข้อง เช่น ค่า อุปกรณ์การศึกษา ค่าเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และค่าเดินทาง ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา เป็นต้น	1 ค่าใช้จ่ายดำเนินการ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในหมวด เงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้าง ชั่วคราว ค่าวัสดุ และค่าสาธารณูปโภค 2 ค่าใช้จ่ายทุนทรัพย์สิน ได้แก่ ค่าเสื่อมราคา หรือค่าเสียโอกาสในการใช้ที่ดิน อาคาร หรือ สิ่งก่อสร้าง และครุภัณฑ์
ต้นทุน ทางอ้อม	3 ค่าเสียโอกาสของบุคคล ได้แก่ รายได้ก่อน หักภาษีที่เสียไปเนื่องจากการศึกษาต่อแทน การเข้าทำงาน	3 ค่าเสียโอกาสในแง่สังคม ได้แก่ รายได้ก่อนหัก ภาษีที่เสียไปเนื่องจากการศึกษาต่อแทนการเข้า ทำงาน

ที่มา จากการสังเคราะห์งานเขียนหรือผลงานในอดีตที่ได้มา

สรุปค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นเนื่องจากการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ของโรงเรียนจตุรพัฒนานุกูล ปีการศึกษา 2553 ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน

1 ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าหนังสือ เป็นต้น

2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน (เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไป โรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่าบริการฝึกพูด) เป็นต้น ซึ่งค่าใช้จ่ายบางส่วนไม่ได้เกี่ยวข้องกับการศึกษาแต่เป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายในขณะที่เด็กศึกษาอยู่

ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน คือ ค่าเสียโอกาส หมายถึง รายได้หรือผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเสียไปในระหว่างการนำบุตรหลานมาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร

3.3 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับประสิทธิผล

นักวิชาการด้านต่างๆได้ให้นิยามประสิทธิผลไว้ดังนี้

นิศา ชูโต (2538 : 74) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ การบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่บรรลุอย่างไร และได้ผลอะไรบ้าง

ปुरुชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2529 : 41-42) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ เป็นเรื่องของการเน้นความสัมพันธ์ที่ส่งออกแทนที่จะส่งป้อนข้อมูลเข้าจุดหมายสำคัญของการประเมินผล จึงได้แก่ การศึกษาผลลัพธ์ที่ปรากฏตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด โดยสนใจว่าโครงการดำเนินไปตามกระบวนการที่วางไว้หรือไม่ แต่มุ่งที่การวัดผลลัพธ์ที่ปรากฏในสภาพแวดล้อม

ธงชัย สันติวงษ์ (2533 : 341) มีความเห็นว่าประสิทธิผลขององค์การจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่า องค์การสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ แต่สิ่งที่เล็กที่สุดอยู่เบื้องหลังควบคู่ประสิทธิผลก็คือ ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) ซึ่งหมายถึงว่า การมีสมรรถนะสูง สามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูงสุด โดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2535 : 118) กล่าวว่า ประสิทธิภาพเป็นสภาพการดำเนินงานที่ได้ผลตามวัตถุประสงค์

มัชวาท สุวรรณเรือง (2536 : 7) ให้ความหมายของประสิทธิผล (Effectiveness) ว่า ประสิทธิภาพหมายถึง การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า สมาชิกเกิดความพึงพอใจในงานและองค์การโดยส่วนรวมสามารถปรับตัวและพัฒนา เพื่อดำรงอยู่ต่อไปได้

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การดำเนินงานที่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยไม่คำนึงถึงค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนที่เกิดขึ้น และสามารถสรุปถึงการวัดประสิทธิผลได้เป็น 2 แนวทางคือ

1.การวัดประสิทธิผลจากกรอบของหน่วยงาน โดยเปรียบเทียบระหว่างผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ในแผนงานเท่านั้น ไม่ได้กล่าวล่วงไป พิจารณาถึงการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการ

2.การวัดประสิทธิผลในแง่ของการตอบสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการโดย พิจารณาในแง่เชิงปริมาณ คุณภาพ ความรวดเร็ว ตลอดจนการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของผู้ที่ทำหน้าที่ให้บริการด้วย

ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

หมายถึง ผลพัฒนาการทักษะที่เพิ่มขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอน โดยการวัดประสิทธิผล 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์ -สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) โดยมีเกณฑ์การประเมินผลนั้นคือ กิจกรรมใดที่เด็กทำได้ 4 ใน 5 ครั้ง แสดงว่าเด็กผ่านกิจกรรมนั้น ถ้ากิจกรรมใดเด็กทำได้ไม่ถึง 4 ใน 5 ถือว่าเด็กยังไม่ผ่านกิจกรรม โดยกำหนดจำนวนครั้งทั้งหมด 5 ครั้งในแต่ละด้าน และถือว่า ถ้าเด็กทำได้ 3 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ถ้า 4 ใน 5 ครั้งอยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าทำได้ 5 ครั้งถือว่าดีมาก แต่ถ้าทำได้ 2 ใน 5 ครั้งอยู่ในเกณฑ์น้อย และถ้าทำได้ 1 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์น้อยมาก โดยเป็นแบบประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ผ่านคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นฤมล ขวัญศิริ (2541) ที่ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 150 คน พบว่า 1) ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กแทบทุกเรื่อง ยกเว้นเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุให้ลูก และการสอนเด็กให้ต้อนรับแขกเท่านั้น 2) ปัญหาพฤติกรรมของเด็กที่พบเรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ สมาธิสั้น อารมณ์รุนแรง กรีดร้องทำพฤติกรรมซ้ำๆ ทำร้ายตนเอง เคลื่อนไหวร่างกายอย่างผิดปกติ รับประทานอาหารยาก ก้าวร้าว ทำลายของ กลัวบางสิ่งบางอย่างเป็นพิเศษ และต่อต้านความเปลี่ยนแปลง ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมและได้ผลดี แม้จะมีส่วนน้อยที่แก้ปัญหาอย่างไม่เหมาะสม โดยการดุ ตีเด็ก การแก้ปัญหาแทนเด็ก และการให้เด็กดูวิดีโอ เพื่อให้เด็กสามารถอยู่กับที่ได้นานๆ 3) ปัญหาพัฒนาการทางสังคมของเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้สอนเพื่อแก้ปัญหาพัฒนาการทางสังคมของเด็ก มีผู้ปกครองบางคนไม่ได้ฝึก เพราะไม่ทราบว่าจะสอนอย่างไร 4) เด็กออทิสติกส่วนใหญ่เรียนร่วมในชั้นปกติ โดยมีการจัดหลักสูตรเฉพาะ และผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ประสานงานในการฝึกเด็ก และร่วมมือกับครูอย่างสม่ำเสมอ ปัญหาที่โรงเรียนของเด็กคือ เด็กไม่ยอมเล่นกับเพื่อน ง่วงซึมเพราะฤทธิ์ยา หงุดหงิดง่าย รับประทานอาหารซ้ำๆ และไม่ยอมทำการบ้าน 5) ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการประสานงานกับนักวิชาชีพ โดยปฏิบัติตามคำแนะนำและซักถามเมื่อมีปัญหา ปัญหาการใช้บริการทางการแพทย์คือ นักวิชาชีพเฉพาะทางมีน้อย เวลาในการฝึกแต่ละครั้งน้อย ใช้จ่ายสูง รอคิวนาน และโรงพยาบาลอยู่ไกล 6) ผู้ปกครองทุกคนเผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับเด็กออทิสติกโดยการพูดคุย อธิบาย หรือประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน

อัญชลี ศาลากิจ (2542) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกในโรงเรียนปกติที่มีโครงการสอนเด็กออทิสติก ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความคิดเห็นประมวลได้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกโรงเรียนปกติ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน คือ ในรูปแบบการจัดบริการทางการศึกษา ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการจัดให้เด็กออทิสติกเข้าเรียนในโรงเรียนปกติ ตั้งแต่ระดับ บัณฑิตก่อนประถมศึกษา โดยพิจารณาจากความพร้อมในการเรียนร่วมกับเด็กปกติของเด็กออทิสติกเป็นสำคัญในด้านหลักสูตรและการสอน ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยว่า การจัดให้เด็กปกติมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กพิการเป็นเรื่องที่สำคัญมากที่สุดนอกเหนือ ยังเห็นว่า การจัดกิจกรรมให้เด็กออทิสติกรู้จักการปรับตัว และจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้กับเด็กออทิสติกเป็นเรื่องสำคัญ และควรกระทำสำหรับหลักสูตรของเด็กปกติ ที่นำมาใช้กับเด็กออทิสติกในกรณีเรียนร่วมกับเด็กปกติโดยพิจารณาปรับให้เหมาะสมกับสภาพของเด็กนั้น ผู้ปกครองมีความเห็นด้วย ส่วน การวัดผลและการประเมินผลให้พิจารณาจากความสามารถของเด็กแต่ละคน ในด้านสิ่ง

อำนวยความสะดวกและบริการอื่นๆ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าการเต็มใจของครูประจำชั้น ปกติในการรับเด็กออทิสติกเข้าเรียนร่วม พบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียนควรมี เจตคติที่ดีต่อเด็กออทิสติกอยู่ในระดับมากที่สุด

สรายุทธ เจริญสิทธิชัย (2547) ได้ศึกษาถึง ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นจากการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึ ษาของเด็กออทิสติกตามความคิดเห็นของ ผู้ปกครองและครูผู้สอน 3) เพื่อเปรียบเทียบการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึษาจากทักษะทั้งหมดโดย เฉลี่ยระหว่างผู้ปกครองกับครูผู้สอน และสุดท้ายเพื่อถามความคิดเห็นของผู้ปกครองด้านความคุ้มค่าของ ค่าใช้จ่ายทางการศึษากับประสิทธิผลของเด็กออทิ สติกที่เกิดขึ้น ใช้วิธีการทางสถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย โดยตัวแปรที่นำมาศึษาได้แก่ ความ สนใจ การเลียนแบบ การรับรู้ การช่วยเหลือตนเอง สังคม กล้ามเนื้อมัดใหญ่ กล้ามเนื้อมัดเล็ก พื้นฐาน ทางวิชาการ และการสื่อสาร ได้ข้อค้นพบดังนี้

1. ค่าใช้จ่ายทางการศึษาต่อคนต่อปีการศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อมภาคเช้า 14,497 บาท ภาคบ่าย 8,732 บาท ชั้นอนุบาลหนึ่ง 28,112 บาท ชั้นอนุบาลสอง 26,596 บาท และชั้นอนุบาล สาม 35,171 บาท

2. ด้านความคุ้มค่าผู้ปกครองมีความเห็นว่า ค่าใช้จ่าย ที่ต้องเสียไปกับการนำเด็กออทิสติกเข้า มารับการศึษาที่โรงเรียนสาธิตอนุบาลละอออุทิศ มีความคุ้มค่าเมื่อเปรียบเทียบกับพัฒนาการของ เด็กที่สูงขึ้น

จันทร์ชลี มาพุทธ . (2550) ได้ศึกษา รูปแบบการเรียนร่วมสำหรับเด็กพิเศษกับ เ ด็กปกติระดับ ปฐมวัยโรงเรียนสาธิต พิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา (1) เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนร่วมโดยใช้ แผนการจัดการศึษารายบุคคลสำหรับเด็กพิเศษกับเด็กปกติระดับปฐมวัย (2) เพื่อพัฒนาทักษะ ทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ของเด็กพิเศษโดยใช้กรณีศึษานักเรียนระดับชั้น อนุบาล 1 ปีการศึกษา 2548-2549 จำนวน 4 คน ประกอบด้วย เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 2 คน เด็กออทิสติกจำนวน 1 คน และเด็กที่มีความบกพร่องทางพฤติกรรมจำนวน 1 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่แบบทดสอบและแบบฝึกพัฒนาการเด็ก แผนการจัดการศึษา รายบุคคล และแบบสังเกตพฤติกรรม ผลการวิจัย (1) เด็กพิเศษแต่ละคนมีผลการเรียนรู้และพัฒนาการ หลังการเรียนร่วมกับเด็กในชั้นเรียนปกติ (2) เมื่อศึษาพัฒนาการของเด็กพิเศษจำนวน 4 คน โดยการ

เรียนร่วมกับเด็กปกติผลการทดสอบทักษะด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ -สังคม ด้านสติปัญญา พบว่าเด็กพิเศษแต่ละคนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ธัญญรัตน์ ดวงวิเศษ . (2552) ได้ศึกษาเรื่อง ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ส่วนบุคคลของนิสิตที่เรียนคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อศึกษา ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ส่วนบุคคลของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2552 ทำการศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลนิสิต คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตร 5 ปี จำนวน 160 คน และ นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตร 6 ปี จำนวน 112 คน นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า หลักสูตร 5 ปี ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ส่วนบุคคล ของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตร 5 ปี ตลอดหลักสูตรเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 719,907.96 บาท แบ่งเป็นต้นทุนที่เห็นแจ้งชัดเท่ากับ 465,479.14 บาท คิดเป็นร้อยละ 64.66 และต้นทุนไม่แจ้งชัดเท่ากับ 254,428.82 บาท คิดเป็นร้อยละ 35.34 หลักสูตร 6 ปี ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ส่วนบุคคล ของนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หลักสูตร 6 ปี ตลอดหลักสูตรเฉลี่ยต่อคนเท่ากับ 873,993.86 บาท แบ่งเป็นต้นทุนที่เห็นแจ้งชัดเท่ากับ 568,599.06 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.06 และต้นทุนไม่แจ้งชัด เท่ากับ 305,394.80 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.94

จิตจุฑา หวานชะเอม. (2553) ได้ศึกษา การวิเคราะห์ต้นทุนการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติก ในระยะแรกเริ่มถึงระดับประถมศึกษา พบว่า ต้นทุนในการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติก แบ่งเป็น 2 รายการ คือ 1 ต้นทุนของสถาบันผู้ให้บริการ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารของสถาบันการศึกษา และ 2 ต้นทุนส่วนบุคคลของเด็กออทิสติก ที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

ต้นทุนสถาบันในการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติก มีต้นทุนเฉลี่ยเท่ากับ 29,020 บาท/ปี/คน โดยที่โรงเรียนสาธิตละอออุทิศ มีต้นทุนสูงที่สุด คือ 58,583 บาท/ปี/คน ต้นทุนค่าเสียโอกาสของสถาบันสูงที่สุดเป็นเงิน 1,740 บาท/ปี/คน และโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงฝ่ายประถมมีต้นทุนต่ำที่สุดเป็นเงิน 3,704 บาท/ปี/คน และมีต้นทุนค่าเสียโอกาสของสถาบันต่ำ ที่ สูงเป็นเงิน 110 บาท/ปี/คน

ต้นทุนส่วนบุคคลในการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติก จำแนกได้เป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มของเด็กที่เรียนประจำ และกลุ่มของเด็กที่มาฟื้นฟูสมรรถภาพเพิ่มเติม โดยในกรณี “กลุ่มของเด็กที่เรียนประจำพบว่า ผู้ปกครองมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย เท่ากับ 199,396 บาท/ปี /คน ซึ่ง ผู้ปกครองเด็กในโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าใช้จ่ายรวมสูงสุดเป็นเงิน 249,506 บาท/ปี/คน เป็นค่าบำรุงการศึกษาให้แก่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 61 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด และผู้ปกครองเด็กในโรงเรียนสาธิตละอออุทิศ

ระดับประถมศึกษา มีค่าใช้จ่ายรวมต่ำที่สุดเป็นเงิน 129,761.43 บาท/ปี/คน เป็นค่าบำรุงการศึกษา มากถึงร้อยละ 37 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ส่วนกรณี “กลุ่มของเด็กที่มาฟื้นฟูสมรรถภาพเพิ่มเติม ” พบว่า ผู้ปกครองมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย เท่ากับ 170,009 บาท/ปี /คน ซึ่งผู้ปกครองของเด็กฝ่ายบริการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่มโรงเรียนสาธิต ละอออุทิศมีค่าใช้จ่ายรวมสูงสุดเป็นเงิน 211,918 บาท/ปี/คน เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาทักษะมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 26 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดและผู้ปกครองเด็กในศูนย์ RICS มศว มีค่าใช้จ่ายรวม ทั้งหมดต่ำที่สุดเป็นเงิน 147,716 บาท/ปี/คน เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาทักษะมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 26 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผล ของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ กรณีศึกษา โรงเรียนจารุพัฒนานุกุล โดย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ข้อมูลแบบภาคตัดขวาง (Cross- sectional data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวม ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง(ดวงใจ วิสกุล และคณะ. 2545: 199) โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองและครูผู้สอน ซึ่งได้เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 21 มีนาคม 2554 ถึง 8 เมษายน 2554

1.ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ปกครองที่ส่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่โรงเรียนจารุพัฒนานุกุลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีจำนวน 33 คน ปีการศึกษา 2553 โดย โดยแบ่งเป็น

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คน

2.ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาที่โรงเรียนจารุพัฒนานุกุลในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีจำนวน 4 คน ปีการศึกษา 2553

2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งเป็น 2 ชุด

ชุดที่1เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่1เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบตามที่กำหนดไว้

ตอนที่2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยมีแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบตามที่กำหนดไว้

ตอนที่3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด

ตอนที่4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง ได้แก่ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

ชุดที่2เป็นแบบสอบถามเพื่อถามครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยแบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่1เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของครูผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2เป็นแบบ สอบถาม เกี่ยวกับทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน ได้แก่ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์ -สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

โดยแบบสอบถามการวัดทักษะในตอนี่ 2 ของครูผู้สอนนั้นจะเหมือนกับการวัดทักษะ ตอนที่4 ของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert Scale) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้ (รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2540 : 123-124)

คะแนน 5 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง ปานกลาง

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

หาค่าเฉลี่ยของแต่ละคำถามและจัดลงตามช่วงชั้นเพื่อแปลความหมาย (ชูศรี วงศ์รัตน์ .

2544: 75)

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 – 5.00 มีทักษะระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 – 4.50	มีทักษะระดับมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 3.50	มีทักษะระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50	มีทักษะระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.50	มีทักษะระดับน้อยที่สุด

2.1 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม มีขั้นตอนตามลำดับดังนี้

2.1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

2.1.2 เก็บรวบรวมเนื้อหาสาระต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.3 นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้ภาษา เนื้อหา เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะศึกษา

2.1.4 ปรับปรุงแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.1.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครอง และครูผู้สอนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ โรงเรียนกาญจนาภิเษกสมโภชน์ปทุมธานี ในระหว่างวันที่ 16-18 มีนาคม 2554 จำนวน 10 คน เพื่อนำผลที่ได้ จากการทดสอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร ครอนบัค (Cronbach) จากการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือโดยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) การหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ 0.719 และหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่ 0.814 แสดงว่าแบบสอบถามที่ใช้มีความเหมาะสมในระดับสูงเพียงพอที่จะนำไปเก็บข้อมูลได้ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ควรมีค่าความเชื่อมั่นอย่างต่ำ 0.70 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 125-126)

2.1.6 จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นำไปใช้กับกลุ่มประชากรเพื่อการวิเคราะห์ผล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 21 มีนาคม 2554 ถึง 8 เมษายน 2554

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ค่าเสียโอกาสอันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งคำนวณจากรายได้หรือดอกเบียเงินฝาก และงานวิจัยต่างๆ เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลปฏิบัติดังนี้

3.2.1 จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งได้จาก สถิติข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล

3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าเสียโอกาส อันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร ซึ่งคำนวณจากรายได้หรือดอกเบียเงินฝากโดยหาค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบียเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยขนาดใหญ่ 5 แห่ง (<http://www.bot.or.th>)

4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีจัดทำข้อมูล

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

4.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล

4.1.2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยการนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาบันทึกและวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการคำนวณ ซึ่งจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

4.2.1 วิเคราะห์ข้อมูล ทัวไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ(%)

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลทัวไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ วิเคราะห์โดยใช้สถิติ เชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ(%)

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูล ด้านค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ วิเคราะห์โดย การหาค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)

ข้อตกลงในการวิจัยครั้งนี้ ในการแปลงหน่วยเป็นต่อปีการศึกษาของแบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีเกณฑ์ดังนี้

1 ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน

1.1 ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ ที่จ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียน

1.2 ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน (เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไปโรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่าบริการฝึกพูด) ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ระหว่างบ้านกับโรงเรียน มีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

- ค่าเครื่องแบบนักเรียน ได้แก่ ค่าเสื้อผ้าและค่าแต่งกายอื่นๆที่เป็นเครื่องแบบโดยการคูณด้วย 2 โดยการสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคเรียน ต่อปีการศึกษา

- ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็ก ได้แก่ ค่าอาหารและเครื่องดื่ม ค่าขนม มีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

- ค่าอุปกรณ์การศึกษา ได้แก่ ค่าหนังสือ เอกสารตำราเรียน ค่าอุปกรณ์ในการเรียน ค่าอุปกรณ์ในการฝึกภาคปฏิบัติ แปลงเป็นต่อปีการศึกษา โดยการคูณด้วย 2 โดยการสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคเรียน ต่อปีการศึกษา

- ค่ารักษาพยาบาล ได้แก่ ค่าบริการต่อครั้งในการไปพบแพทย์ มีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

- ค่ายา ได้แก่ ยาที่เด็กใช้กิน หรือ ฉีด สำหรับอาการของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

- อื่นๆ ได้แก่ ค่าบริการฝึกพูดมีหน่วยเป็นต่อเดือน แปลงเป็นต่อปีการศึกษาโดยการคูณด้วย 8 เดือนโดยสมมติว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียน 2 ภาคการศึกษา ภาคการศึกษาละ 4 เดือน

2. ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน

ค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากของ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเสียไปในระหว่างการนำบุตรหลานมาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่

ต้นฉบับหลักสูตร โดยหาค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศขนาดใหญ่ 5 แห่งได้แก่ ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) ธนาคารกสิกรไทยจำกัด (มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) ณ วันจันทร์ที่ 9 พฤษภาคม 2554 เท่ากับร้อยละ 2.08 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2554: ออนไลน์)

4.2.4 วิเคราะห์ข้อมูล ระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษของผู้ปกครองและครูผู้สอนวิเคราะห์โดย การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ข้อตกลงในการวิจัยครั้งนี้ ระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีการให้ระดับคะแนนดังนี้

สำหรับผู้ปกครองระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

สำหรับครูผู้สอนระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยการวัดประสิทธิผล 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์ -สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ มีเกณฑ์การประเมินผลคือ กิจกรรมใดที่เด็กทำได้ 4 ใน 5 ครั้ง แสดงว่าเด็กผ่านกิจกรรมนั้น ถ้ากิจกรรมใดเด็กทำได้ไม่ถึง 4 ใน 5 ถือว่าเด็กยังไม่ผ่านกิจกรรม โดยกำหนดจำนวนครั้งทั้งหมด 5 ครั้งในแต่ละด้าน และถือว่า ถ้าเด็กทำได้ 3 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ถ้า 4 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าทำได้ 5 ครั้งถือว่าดีมาก แต่ถ้าทำได้ 2 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์น้อย และถ้าทำได้ 1 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์น้อยมาก โดยเป็นแบบประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ผ่านคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน เป็นสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ใช้สถิติพื้นฐานดังนี้

5.1.1. ร้อยละ (Percentage) การคำนวณหาสัดส่วนของข้อมูลในแต่ละตัวเทียบกับข้อมูลรวมทั้งหมด โดยให้ข้อมูลรวมทั้งหมดมีค่าเป็นร้อย คำนวณจากสูตร (ลัคนและอังคณา สายยศ. 2538: 73).

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P = ค่าร้อยละ

f = จำนวนความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ

n = จำนวนความถี่ทั้งหมด

5.1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) คือ ค่าคะแนนตัวหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการเอาค่าคะแนนทุกตัวมารวมกัน แล้วหารด้วยจำนวนของคะแนนทั้งหมด คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 35)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n = จำนวนของข้อมูลทั้งหมด

5.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) เพื่อใช้อธิบายผลของข้อมูล ถ้าค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่ายิ่งมาก แสดงว่าข้อมูลชุดนั้นมีการกระจายมากหรือข้อมูลชุดนั้นมีความแตกต่างกันมาก คำนวณจากสูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2544: 73)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทนผลรวมของข้อมูลแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มเป้าหมาย

5.1.4 สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ควรมีค่าความเชื่อมั่นอย่างต่ำ 0.70 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 125-126)

$$\alpha = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

N แทน จำนวนของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้เก็บรวบรวม ประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า โดยนำเสนอผลดังกล่าว แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่1วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตอนที่3 วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้าเรียนจนจบการศึกษแบ่งออกเป็น

3.1 ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน

- ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ ที่จ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียน

- ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน (เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไปโรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ(ค่าบริการฝึกพูด)

3.2 ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน ค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเสียไปในระหว่างการนำบุตรหลานมาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กมีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร โดยหาค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศขนาดใหญ่ 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทยจำกัด(มหาชน) ธนาคารกสิกรไทยจำกัด(มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน)

และธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) ณ วันจันทร์ที่ 9 พฤษภาคม 2554 เท่ากับร้อยละ 2.08 (ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2554: ออนไลน์)

ตอนที่4วิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพสื่อที่มีความต้องการพิเศษของผู้ปกครองและครูผู้สอน

สำหรับผู้ปกครองระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

สำหรับครูผู้สอนระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยการวัดประสิทธิผล 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์ -สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ มีเกณฑ์การประเมินทักษะ คือ กิจกรรมใดที่เด็กทำได้ 4 ใน 5 ครั้ง แสดงว่าเด็กผ่านกิจกรรมนั้น ถ้ากิจกรรมใดเด็กทำได้ไม่ถึง 4 ใน 5 ถือว่าเด็กยังไม่ผ่านกิจกรรม โดยกำหนดจำนวนครั้งทั้งหมด 5 ครั้งในแต่ละด้าน และถือว่า ถ้าเด็กทำได้ 3 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ถ้า 4 ใน 5 ครั้งอยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าทำได้ 5 ครั้งถือว่าดีมาก แต่ถ้าทำได้ 2 ใน 5 ครั้งอยู่ในเกณฑ์น้อย และถ้าทำได้ 1 ใน 5 ครั้ง อยู่ในเกณฑ์น้อยมาก โดยเป็นแบบประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ผ่านคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมด 37 ชุด จากผู้ปกครอง ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ ส่งบุตรหลาน มาเข้า รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ในโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล ปีการศึกษา 2553 กลุ่มเป้าหมายระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 มีจำนวน 33 ชุด และครูผู้สอนมีจำนวน 4 ชุด มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ชาย	4	12.1
หญิง	29	87.9
สถานภาพเกี่ยวกับเด็ก		
พ่อ/แม่	30	90.9
ผู้ปกครอง	3	9.1
อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม		
30-40	6	18.2
41-50	24	72.7
มากกว่า51ปี	3	9.1
ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม		
ประถมศึกษา	5	15.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า	6	18.2
อนุปริญญา/เทียบเท่า	6	18.2
ปริญญาตรี	15	45.0
สูงกว่าปริญญาตรี	1	3.0
อาชีพของผู้ตอบแบบสอบถาม		
พนักงานเอกชน	4	12.1
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	20	60.6
แม่บ้าน	9	27.3
รายได้รวมของครอบครัว		
25,001-30,000บาท	5	15.2
30,000บาทขึ้นไป	28	84.8

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ปกครองส่วนมากเป็นมารดาของบุตรหลานมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 87.9 อายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ซึ่งส่วนมากจบการศึกษาในระดับ ปริญญาตรีมีจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจ

ส่วนตัวมากที่สุดมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รายได้รวมของครอบครัวมีรายได้จำนวน 30,000 บาทขึ้นไปมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 84.8

ตอนที่2วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตาราง 5 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ	จำนวน(คน)	ร้อยละ(%)
เพศของเด็ก		
ชาย	22	66.7
หญิง	11	33.3
อายุของเด็ก		
5-7 ปี	2	6.1
8-10 ปี	10	30.3
11-13 ปี	10	30.3
มากกว่า 14 ปี	11	33.3
เด็กของท่านศึกษาในระดับ		
ประถมศึกษาปีที่ 1	2	6.1
ประถมศึกษาปีที่ 2	5	15.2
ประถมศึกษาปีที่ 3	5	15.2
ประถมศึกษาปีที่ 4	4	12.0
ประถมศึกษาปีที่ 5	11	33.3
ประถมศึกษาปีที่ 6	6	18.2
ประเภทความบกพร่อง		
ประเภทความบกพร่องทางสติปัญญา	11	33.3
ประเภทความบกพร่องทางการเรียนรู้	5	15.2
ประเภทซ้ำซ้อน	1	3.0
ประเภทออทิสติก	16	48.5

จากตาราง 5 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากผู้ปกครอง เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีจำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 66.7 เพศหญิงมีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 33.3 อายุ

ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 14 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา มีอายุ 8 – 10ปี, 11-13 ปี ร้อยละ 30.3 ศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุดมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมา ประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และมีประเภทความบกพร่องเป็น ออทิสติกมีจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคือประเภทความบกพร่องทางสติปัญญามีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ตอนที่3วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตั้งแต่เข้าเรียนจนจบการศึกษา

3.1ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน ได้แก่

1)ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษ ที่จ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียน

2)ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน (เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไป โรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ(ค่าบริการฝึกพูด)

ตาราง6 แสดงค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายให้กับโรงเรียน โดยเฉลี่ยต่อคณอปีการศึกษา

1)ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่ต้องจ่ายให้ทางโรงเรียน	ประถม 1 n=2	ประถม 2 n=5	ประถม 3 n=5	ประถม 4 n=4	ประถม 5 n=11	ประถม 6 n=6
1.1 ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บครั้งเดียวเมื่อแรกเข้า						
ค่าธรรมเนียมแรกเข้านักเรียนใหม่	700	700	700	700	700	700
ค่าประกันของเสียหาย	200	200	200	200	200	200
รวม	900	900	900	900	900	900
1.2 ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นภาคเรียน(ต่อปี)						
ค่าธรรมเนียมเพื่อการศึกษา	3,404	3,404	3,404	3,404	3,404	3,404
ค่าอาหารว่าง	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000
ค่าว่ายน้	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000
ค่าเรียนคอมพิวเตอร์	1,600	1,600	1,600	2,000	2,000	2,000
ค่าเรียนภาษาจีน	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000	1,000

ตาราง 6 (ต่อ)

1.ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่ต้องจ่ายให้ทางโรงเรียน	ประถม 1 n=2	ประถม 2 n=5	ประถม 3 n=5	ประถม 4 n=4	ประถม 5 n=11	ประถม 6 n=6
ค่าบำรุงห้องสมุด	400	400	400	400	400	400
ค่าเรียนพิเศษ	2,400	2,400	2,400	2,400	2,400	2,400
ค่าเรียนดนตรี	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200	1,200
ค่าเรียนภาษาอังกฤษ	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000	3,000
รวม	17,004	17,004	17,004	17,404	17,404	17,404
1.3 ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บรายปี						
ค่าประกันอุบัติเหตุ	300	300	300	300	300	300
รวม(1.1)+(1.2)+(1.3)	18,204	18,204	18,204	18,604	18,604	18,604

หมายเหตุ n คือ จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

จากตาราง 6 แสดงค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายให้กับโรงเรียน โดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษาคือค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายให้กับโรงเรียนจากรัฐบาลในปีการศึกษา 2553 ศึกษาจากอัตราค่าเล่าเรียนของนักเรียนโรงเรียนจากรัฐบาลใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บครั้งเดียวเมื่อแรกเข้า 700 บาท และค่าประกันของเสียหาย 200 บาท ส่วนที่สอง ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นภาคเรียนระดับชั้นประถมปีที่ 1-3 เป็นเงิน 17,004 บาท/ปีการศึกษา และ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นเงิน 17,404 บาท/ปีการศึกษา ส่วนที่สามเป็นค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นรายปี เป็นเงิน 300 บาท/ปีการศึกษา สรุปคือ ค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ผู้ปกครองต้องจ่ายให้กับโรงเรียนเป็นค่าธรรมเนียมการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นเงิน 18,204 บาท/คน/ปีการศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นเงิน 18,604 บาท/คน/ปีการศึกษา ในการคำนวณค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ต้องจ่ายให้ทางโรงเรียน จะคิดเฉพาะค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองจ่าย เป็นค่าธรรมเนียมการเรียน ไม่รวมเงินอุดหนุนตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปีของรัฐบาล

ตาราง 7 แสดงค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายระหว่างฟื้นฟูสมรรถภาพ
โดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา

2.ค่าใช้จ่ายอื่นๆของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่าง ฟื้นฟูสมรรถภาพ	ประม 1 n=2	ประม 2 n=5	ประม 3 n=5	ประม 4 n=4	ประม 5 n=11	ประม 6 n=6
ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับ	31,500	26,100	29,700	34,875	26,672	19,950
ค่าเครื่องแบบนักเรียน	3,000	2,900	2,700	3,325	3,600	3,400
ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็ก	3,600	5,400	6,840	7,650	6,627	8,100
อุปกรณ์การศึกษา	4,500	3,780	5,400	2,475	5,072	5,550
ค่ารักษาพยาบาล	9,000	7,425	12,960	15,075	8,910	8,550
ค่ายา	13,500	29,250	12,420	14,175	20,700	25,650
อื่นๆได้แก่(ค่าบริการฝึกพูด)	15,750	9,900	6,300	4,500	5,154	5,100
รวม	80,850	84,755	76,320	82,075	76,735	76,300

หมายเหตุ ก คือ จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

จากตาราง 7 แสดงค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายระหว่างฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเงิน 80,850 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นเงิน 84,755 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเงิน 76,320 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นเงิน 82,075 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเงิน 76,735 บาท /คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นเงิน 76,300 บาท/คน/ปีการศึกษา แบ่งตามระดับชั้นดังนี้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 31,500 บาท รองลงมาคือ ค่าบริการฝึกพูดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 15,750 บาท ค่ายาโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 13,500 บาท ค่ารักษา พยาบาลโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 9,000 บาท ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 4,500 บาท ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็กโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี

เท่ากับ 8,100 บาท ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 5,550 บาท ค่าบริการฝึกพูดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 5,100 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุดคือ ค่าเครื่องแบบนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 3,400 บาท

ตาราง 8 แสดงค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา

ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน	ประม 1 n=2	ประม 2 n=5	ประม 3 n=5	ประม 4 n=4	ประม 5 n=11	ประม 6 n=6
1.ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่ต้องจ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียน	18,204	18,204	18,204	18,604	18,604	18,604
2.ค่าใช้จ่ายอื่นๆของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างฟื้นฟูสมรรถภาพ						
ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับ	31,500	26,100	29,700	34,875	26,672	19,950
ค่าเครื่องแบบนักเรียน	3,000	2,900	2,700	3,325	3,600	3,400
ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็ก	3,600	5,400	6,840	7,650	6,627	8,100
อุปกรณ์การศึกษา	4,500	3,780	5,400	2,475	5,072	5,550
ค่ารักษาพยาบาล	9,000	7,425	12,960	15,075	8,910	8,550
ค่ายา	13,500	29,250	12,420	14,175	20,700	25,650
อื่นๆได้แก่(ค่าบริการฝึกพูด)	15,750	9,900	6,300	4,500	5,154	5,100
รวม	80,850	84,755	76,320	82,075	76,735	76,300
รวม (1)+(2)	99,054	102,959	94,524	100,679	95,339	94,904

หมายเหตุ n คือ จำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

จากตาราง 8 แสดงค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เฉลี่ยต่อคนต่อปี การศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เฉลี่ยต่อคนต่อ

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 31,500 บาท รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 18,204 บาท ค่าใช้จ่ายค่าบริการฝึกพูดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 15,750 บาท ค่ายาโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 13,500 บาท ค่ารักษาพยาบาลโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 9,000 บาท ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 4,500 บาท ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็กโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 3,600 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุดคือ ค่าเครื่องแบบนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 3,000 บาท

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 29,700 บาท รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 18,204 บาท ค่ารักษาพยาบาลโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 12,960 บาท ค่ายาโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 12,420 บาท ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็ก โดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 6,840 บาท ค่าบริการฝึกพูดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 6,300 บาท ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 5,400 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุดคือ ค่าเครื่องแบบนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 2,700 บาท

ระดับชั้นประถมศึกษา ชาติปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 34,875 บาท รองลงมาคือ ค่าธรรมเนียมการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 18,604 บาท ค่ารักษาพยาบาลโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 15,075 บาท ค่ายาโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 14,175 บาท

ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็กโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 7,650 บาท ค่าบริการฝึกพูดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 4,500 บาท ค่าเครื่องแบบนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 3,325 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุดคือ ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 2,475 บาท

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 26,672 บาท รองลงมาคือค่ายาโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 20,700 บาท ค่าธรรมเนียมการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 18,604 บาท ค่ารักษาพยาบาลโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 8,910 บาท ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็กโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 6,627 บาท ค่าบริการฝึกพูดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 5,154 บาท ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 5,072 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุดคือ ค่าเครื่องแบบนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 3,600 บาท

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าใช้จ่ายค่ายามากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 25,650 บาท รองลงมาคือค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 19,950 บาท ค่าธรรมเนียมการเรียนมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 18,604 บาท ค่ารักษาพยาบาลโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 8,550 บาท ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็กโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 8,100 บาท ค่าอุปกรณ์การเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 5,550 บาท ค่าบริการฝึกพูดโดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 5,100 บาท ส่วนค่าใช้จ่ายที่น้อยที่สุดคือ ค่าเครื่องแบบนักเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยต่อปี เท่ากับ 3,400 บาท

2 ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน คือ ค่าเสียโอกาส จากรายได้หรือผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองจ่ายไปในระหว่างการนำบุตรหลานมาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร โดยหาค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศขนาดใหญ่ 5 แห่งได้แก่ ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทยจำกัด(มหาชน) ธนาคารกสิกรไทยจำกัด(มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) ณ วันจันทร์ที่ 9 พฤษภาคม 2554 เท่ากับร้อยละ 2.08 (ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2554: ออนไลน์)

ตาราง 9 แสดงค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษจ่ายไปในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ระดับชั้นประถม 1-6ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร

ระดับชั้น	ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน	อัตราดอกเบี้ย	ค่าเสียโอกาสจากผลตอบแทน ดอกเบี้ยเงินฝาก
ประถม1	99,054	2.08	2,060
ประถม2	102,959	2.08	2,142
ประถม3	94,524	2.08	1,966
ประถม4	100,679	2.08	2,094
ประถม5	95,339	2.08	1,983
ประถม6	94,904	2.08	1,974
รวม	587,459		12,219

จากตาราง 9 แสดงค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษจ่ายไปในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ระดับชั้นประถม 1-6 ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร พบว่า ค่าเสียโอกาส

จากรายได้หรือผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินฝากของ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟู สมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษจ่ายไปในช่วงการฟื้นฟูสมรรถภาพ ระดับชั้น ประถม 1-6 เท่ากับ 12,219 บาท

ตาราง 10 แสดงค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ระดับชั้น	ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน	ค่าเสียโอกาส	ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพ
	(1)	(2)	(1)+(2)
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ยของชั้นปี
ประถม1	99,054	2,060	101,114
ประถม2	102,959	2,142	105,101
ประถม3	94,524	1,966	96,490
ประถม4	100,679	2,094	102,773
ประถม5	95,339	1,983	97,322
ประถม6	94,904	1,974	96,878
รวม	587,459	12,219	599,678

จากตาราง 10 ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน ตลอดจนหลักสูตรเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 599,678 บาท แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เท่ากับ 587,459 บาท และ ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงินคือค่าเสียโอกาส เท่ากับ 12,219 บาท

**สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอด
หลักสูตร**

ตาราง 11 แสดงสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอด

หลักสูตร

ระดับ	ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน		ค่าใช้จ่ายไม่ใช่ตัวเงิน (ค่าเสียโอกาส)	ค่าใช้จ่ายในการ ฟื้นฟู สมรรถภาพ (1)+(2)
	ค่าธรรมเนียมการ เรียน	ค่าใช้จ่ายอื่นๆของ เด็ก		
	(1)	(2)		
ประถม1	18,204	80,850	2,060	101,114
ประถม2	18,204	84,755	2,142	105,101
ประถม3	18,204	76,320	1,966	96,490
ประถม4	18,604	82,075	2,094	102,773
ประถม5	18,604	76,735	1,983	97,322
ประถม6	18,604	76,300	1,974	96,878
รวม	110,424	477,035	12,219	599,678
ร้อยละ	18	80	2	100

จากตาราง 11 พบว่า ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตลอดหลักสูตรเป็นเงิน 599,678 บาท ทั้งนี้โดยมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินคือค่าธรรมเนียมการ เรียนเป็นเงิน 110,424 บาทคิดเป็นร้อยละ 18 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด สัดส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆของเด็กในการ ฟื้นฟูสมรรถภาพ เป็นเงิน 477,035 บาทคิดเป็นร้อยละ 80 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด และสัดส่วนของ ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงินคือค่าเสียโอกาสเป็นเงิน 12,219 บาทคิดเป็นร้อยละ 2 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษจำแนกตามระดับชั้น

4.1 ประสิทธิภาพของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษวิเคราะห์โดยแยกเป็นระดับชั้นต่างๆ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองทั้งก่อนเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพและหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ดังต่อไปนี้

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	2.25	0.30	น้อย	3.14	0.77	ปานกลาง
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	2.33	0.31	น้อย	2.78	0.16	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	2.61	0.60	ปานกลาง	3.22	0.50	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	1.80	0.28	น้อย	2.50	0.14	น้อย
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.25	0.35	น้อย	3.25	0.59	ปานกลาง
รวม	2.25	0.37	น้อย	2.98	0.43	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.14$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 2.78$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.25$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	2.80	0.45	ปานกลาง	3.06	0.08	ปานกลาง
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	2.43	1.17	น้อย	3.43	1.04	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	2.23	0.38	น้อย	3.70	0.82	มาก
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.56	1.10	ปานกลาง	3.80	0.62	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.47	0.50	น้อย	3.80	0.54	มาก
รวม	2.50	0.72	น้อย	3.56	0.62	มาก

จากตาราง 13 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.43$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.70$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.80$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.80$)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	2.92	0.98	ปานกลาง	3.44	0.68	ปานกลาง
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	2.60	0.51	ปานกลาง	3.24	0.43	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	3.19	0.97	ปานกลาง	3.75	0.72	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	3.32	0.93	ปานกลาง	4.12	0.62	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.70	0.77	ปานกลาง	3.50	0.55	ปานกลาง
รวม	2.95	0.83	ปานกลาง	3.61	0.60	มาก

จากตาราง 14 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.61$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.75$) และทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 4.12$)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	2.67	0.69	ปานกลาง	3.69	0.58	มาก
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	2.36	0.53	น้อย	3.86	0.63	มาก
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	2.38	0.50	น้อย	3.50	0.46	มาก
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.25	0.50	น้อย	3.25	0.50	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	1.96	0.62	น้อย	2.83	0.33	ปานกลาง
รวม	2.32	0.57	น้อย	3.43	0.50	ปานกลาง

จากตาราง 15 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะเพิ่มขึ้นทุกทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.69$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.86$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.50$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.25$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 2.83$)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	4.13	0.50	มาก	4.64	0.44	มากที่สุด
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	4.51	0.50	มากที่สุด	4.75	0.33	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	3.29	0.64	ปานกลาง	4.47	0.44	มาก
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.56	0.90	ปานกลาง	3.71	0.70	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	4.35	0.40	มาก	4.64	0.49	มากที่สุด
รวม	3.77	0.59	มาก	4.44	0.48	มาก

จากตาราง 16 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 4.64$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 4.47$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.71$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.64$)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	4.48	0.45	มาก	4.79	0.27	มากที่สุด
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	4.72	0.34	มากที่สุด	4.81	0.22	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	3.17	0.29	ปานกลาง	3.18	0.50	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	4.33	0.47	มาก	4.93	0.10	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	4.19	0.38	มาก	4.39	0.56	มาก
รวม	4.18	0.39	มาก	4.42	0.33	มาก

จากตาราง 17 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า หลัง
รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.42$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟู
สมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 4.79$) และทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์
($\bar{X} = 4.93$)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะโดยรวมของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	3.21	0.56	ปานกลาง	3.79	0.47	มาก
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	3.14	0.56	ปานกลาง	3.81	0.47	มาก
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	2.89	0.56	ปานกลาง	3.64	0.57	มาก
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.80	0.70	ปานกลาง	3.72	0.45	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.99	0.53	ปานกลาง	3.74	0.51	มาก
รวม	3.01	0.58	ปานกลาง	3.74	0.49	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทักษะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณารายทักษะพบว่าทุกทักษะเพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.79$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.81$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.64$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.72$) ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$)

4.2 ประสิทธิภาพของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษวิเคราะห์โดยแยกเป็นระดับชั้นต่างๆ ตามความคิดเห็นของครูทั้งก่อนเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพและหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพดังต่อไปนี้

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	1.86	0.20	น้อย	3.29	0.20	ปานกลาง
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	2.61	0.24	ปานกลาง	3.56	0.49	มาก
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	2.44	0.16	น้อย	3.11	0.08	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.90	0.42	ปานกลาง	3.60	0.28	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.67	0.24	ปานกลาง	2.58	0.12	ปานกลาง
รวม	2.50	0.25	น้อย	3.23	0.23	ปานกลาง

จากตาราง 19 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.29$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.56$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.11$) และทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.60$)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	2.46	0.44	น้อย	2.89	0.21	ปานกลาง
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	2.76	0.32	ปานกลาง	3.02	0.22	ปานกลาง

ตาราง 20 (ต่อ)

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	2.49	0.48	น้อย	2.86	0.27	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.72	0.40	ปานกลาง	3.56	0.29	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.80	0.22	ปานกลาง	3.53	0.33	มาก
รวม	2.65	0.37	ปานกลาง	3.17	0.26	ปานกลาง

จากตาราง 20 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 2.89$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 2.86$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.56$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.53$)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	2.49	0.53	น้อย	3.03	0.27	ปานกลาง
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	2.43	0.33	น้อย	3.00	0.16	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	2.96	0.37	ปานกลาง	3.52	0.34	มาก
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.76	0.31	ปานกลาง	3.52	0.11	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	2.73	0.31	ปานกลาง	3.03	0.07	ปานกลาง
รวม	2.67	0.37	ปานกลาง	3.22	0.19	ปานกลาง

จากตาราง 21 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.03$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.00$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.52$) และทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.52$)

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	3.39	0.36	ปานกลาง	4.07	0.23	มาก
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	3.31	0.28	ปานกลาง	3.75	0.46	มาก
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	3.17	0.29	ปานกลาง	3.47	0.45	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	2.35	0.45	น้อย	3.15	0.22	ปานกลาง
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	3.50	0.26	ปานกลาง	4.42	0.46	มาก
รวม	3.14	0.33	ปานกลาง	3.77	0.36	มาก

จากตาราง 22 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 4.07$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.75$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.15$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.42$)

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	3.61	0.22	มาก	4.36	0.52	มาก

ตาราง 23 (ต่อ)

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	4.39	0.41	มาก	4.63	0.39	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	4.45	0.38	มาก	4.74	0.32	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	3.91	0.37	มาก	4.71	0.45	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	3.45	0.39	ปานกลาง	4.45	0.37	มาก
รวม	3.96	0.35	มาก	4.58	0.41	มากที่สุด

จากตาราง 23 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ทักษะอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 4.63$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 4.74$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 4.71$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.45$)

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	4.48	0.45	มาก	4.79	0.27	มากที่สุด
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	4.50	0.34	มาก	4.81	0.22	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	4.44	0.46	มาก	4.30	0.21	มาก
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	4.33	0.47	มาก	4.93	0.10	มากที่สุด
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	3.39	0.33	ปานกลาง	4.42	0.53	มาก
รวม	4.23	0.41	มาก	4.65	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 24 พบว่า เด็กในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) เมื่อพิจารณารายทักษะหลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 4.79$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 4.81$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 4.93$) และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 4.42$)

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและทักษะโดยรวมของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มี

ความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

รายการประเมิน	ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ			หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ทักษะด้านร่างกาย	3.05	0.37	ปานกลาง	3.74	0.28	มาก
ทักษะด้านอารมณ์-สังคม	3.33	0.32	ปานกลาง	3.80	0.32	มาก
ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย	3.33	0.36	ปานกลาง	3.67	0.28	มาก
ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์	3.16	0.40	ปานกลาง	3.91	0.24	มาก
ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	3.09	0.29	ปานกลาง	3.74	0.31	มาก
รวม	3.19	0.35	ปานกลาง	3.77	0.29	มาก

จากตาราง 25 พบว่า ตามความเห็นของครูผู้สอน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทักษะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณารายทักษะพบว่าทุกทักษะเพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.74$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.80$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.67$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.91$) ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจากรัฐวิเทศวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจากรัฐวิเทศวิทยาลัย

ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้ ใช้ข้อมูลแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional data) ซึ่งเป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวม ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง(ดวงใจ วิสสุท และคณะ. 2545: 199) โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองและครูผู้สอน ซึ่งได้เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 21 มีนาคม 2554 ถึง 8 เมษายน 2554

- 1.ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือผู้ปกครองที่ส่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพที่โรงเรียนจากรัฐวิเทศวิทยาลัยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีจำนวน 33 คน ปีการศึกษา 2553 โดย โดยแบ่งเป็น

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 11คน

ผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คน

- 2.ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษมาที่โรงเรียนจากรัฐวิเทศวิทยาลัยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีจำนวน 4 คน ปีการศึกษา 2553

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างวันที่ 21 มีนาคม 2554 ถึง 8 เมษายน 2554

2 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษเรียนร่วม ค่าเสียโอกาสอันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งคำนวณจากรายได้หรือดอกเบียเงินฝาก และงานวิจัยต่างๆ เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูลปฏิบัติดังนี้

2.1 จำนวนนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษซึ่งได้จากสถิติข้อมูลนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษโรงเรียนจรุพัฒนากุล

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับค่าเสียโอกาสอันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร ซึ่งคำนวณจากรายได้หรือดอกเบียเงินฝากโดยหาค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบียเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศไทยขนาดใหญ่ 5 แห่ง (<http://www.bot.or.th>)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ(%)

2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ(%)

3 วิเคราะห์ข้อมูล ด้านค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ วิเคราะห์โดย การหาค่าเฉลี่ย($\bar{X}$)

4 วิเคราะห์ข้อมูล ระดับความคิดเห็นทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษของผู้ปกครองและครูผู้สอนวิเคราะห์โดย การหาค่าเฉลี่ย(X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.)

สรุปผลการวิจัย

1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยอาศัยสถิติบรรยายได้แก่ความถี่และค่าร้อยละ มีรายละเอียดคือ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เข้ามารับการฟื้นฟูสมรรถภาพในโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล ปีการศึกษา 2553 กลุ่มเป้าหมายระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 แบบสอบถามจำนวน 33 ชุด มาทำการวิเคราะห์ซึ่งจำแนกเป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้รวมของครอบครัว

ผู้ปกครองส่วนมากเป็นมารดาของบุตรหลานมีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 87.9 อายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 72.7 ซึ่งส่วนมากจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนใหญ่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุดมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 60.6 รายได้รวมของครอบครัวมีรายได้จำนวน 30,000 บาทขึ้นไปมีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 84.8

ข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากผู้ปกครอง เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมีจำนวน 22 คนคิดเป็นร้อยละ 66.7 เพศหญิงมีจำนวน 11 คนคิดเป็นร้อยละ 33.3 อายุของเด็กที่มีความต้องการพิเศษอยู่ในช่วงอายุมากกว่า 14 ปี มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคืออายุ 8 – 10ปี, 11-13 ปี ร้อยละ 30.3 ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุดมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 และมีประเภทความบกพร่องเป็น ออทิสติกมีจำนวน 16 คนคิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมาคือประเภทความบกพร่องทางสติปัญญามีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3

2 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล ปีการศึกษา 2553 ได้แบ่งค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ออกเป็น 2 ประเภท ซึ่งสามารถแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1.1 ค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินได้แก่ (1)ค่าใช้จ่ายการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่จ่ายให้ทางโรงเรียน ได้แก่ ค่าธรรมเนียมการเรียน พบว่า ค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ผู้ปกครองต้องจ่ายให้กับโรงเรียนเป็นค่าธรรมเนียมการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เป็นเงิน 18,204 บาท/คน/ปีการศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นเงิน 18,604 บาท/คน/ปีการศึกษา ในการคำนวณค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่

ต้องจ่ายให้ทางโรงเรียนจะคิดเฉพาะค่าใช้จ่าย ที่ผู้ปกครองจ่ายเป็นค่าธรรมเนียมการเรียน ไม่รวมเงินอุดหนุนตามนโยบายเรียนฟรี 15 ปีของรัฐบาล (2) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน (เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไปโรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ (ค่าบริการฝึกพูด) พบว่า ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายระหว่างฟื้นฟูสมรรถภาพโดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเงิน 80,850 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นเงิน 84,755 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเงิน 76,320 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นเงิน 82,075 บาท/คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นเงิน 76,735 บาท /คน/ปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นเงิน 76,300 บาท/คน/ปีการศึกษา สรุปค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงินในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เฉลี่ยต่อคนต่อปีการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เฉลี่ยต่อคนต่อปี 99,045 บาท ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เฉลี่ยต่อคนต่อปี 102,959 บาท ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เฉลี่ยต่อคนต่อปี 94,524 บาท ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เฉลี่ยต่อคนต่อปี 100,679 บาท ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เฉลี่ยต่อคนต่อปี 95,339 บาท ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เฉลี่ยต่อคนต่อปี 94,904 บาท

2.1.2 ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน คือ ค่าเสียโอกาส จากรายได้หรือผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเสียไปในช่วงการนำบุตรหลานมาฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เป็นระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร โดยหาค่าเฉลี่ยของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารพาณิชย์จดทะเบียนในประเทศขนาดใหญ่ 5 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกรุงเทพจำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงไทยจำกัด(มหาชน) ธนาคารกสิกรไทยจำกัด(มหาชน) ธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) และธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) ณ วันจันทร์ที่ 9 พฤษภาคม 2554 เท่ากับร้อยละ 2.08 (ธนาคารแห่งประเทศไทย . 2554: ออนไลน์) พบว่า ค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษจ่ายไปในช่วงการฟื้นฟูสมรรถภาพ ระดับชั้นประถม 1-6 เท่ากับ 12,219 บาท

สรุป ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน ตลอดจนหลักสูตรเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 599,678 บาท แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เท่ากับ 587,459 บาท และ ค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงินคือค่าเสียโอกาส เท่ากับ 12,219 บาท

3 ประสิทธิภาพของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอนที่มีความต้องการพิเศษ

ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทักชะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทักชะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณารายทักชะพบว่าทุกทักชะเพิ่มขึ้น คือ ทักชะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.79$) ทักชะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.81$) ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.64$) ทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.72$) ทักชะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$)

ตามความเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6ทักชะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทักชะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณารายทักชะพบว่าทุกทักชะเพิ่มขึ้น คือ ทักชะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.74$) ทักชะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.80$) ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.67$) ทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.91$) ทักชะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$)

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า เด็กมีทักชะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักชะด้านร่างกาย ทักชะด้านอารมณ์-สังคม และทักชะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า เด็กมีทักชะที่เพิ่มขึ้น คือ คือ ทักชะด้านร่างกาย ทักชะด้านอารมณ์-สังคม ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย และทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า เด็กมีทักชะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักชะด้านอารมณ์-สังคม ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และทักชะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า เด็กมีทักชะที่เพิ่มขึ้น คือ ทักชะด้านร่างกาย ทักชะด้านอารมณ์-สังคม ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และทักชะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า เด็กมีทักชะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักชะกลุ่มสาระภาษาไทย และทักชะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า เด็กมีทักชะ

ที่เพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย และทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นทุกทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์ – สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นทุกทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้น คือ คือ ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความเห็นของผู้ปกครอง พบว่า เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้นคือ ทักษะด้านร่างกาย และทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ตามความเห็นของครูผู้สอน พบว่า เด็กมีทักษะที่เพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ และทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ในโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปรายผล ดังนี้คือ

ด้านข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองพบว่า ส่วนมากเป็นมารดา จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีส่วนใหญ่มียาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน ตลอดหลักสูตรเฉลี่ยต่อคน เท่ากับ 599,678 บาท แบ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน เท่ากับ 587,459 บาท และ ค่าเสียโอกาสจากรายได้หรือผลตอบแทน ดอกเบี้ยเงินฝากของค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เสียไปในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ระดับชั้นประถม 1-6 ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร พบว่า ค่าเสียโอกาสจากรายได้ หรือผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินฝากของ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความ ต้องการพิเศษ ที่ผู้ปกครองเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เสียไปในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ระดับชั้นประถม 1-6 เท่ากับ 12,219 บาท สอดคล้องกับ ธัญญรัตน์ ดั่งวิเศษ (2552) ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ส่วนบุคคลของนิสิตที่เรียนคณะเภสัชศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ค่าเสียโอกาสจากผลตอบแทนดอกเบี้ยเงินฝากของต้นทุนหรือเงินทุน ที่นิสิตเสียไปในระหว่างศึกษาในระดับปริญญาตรีหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต 5 ปี และหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต (บริหารทางเภสัชกรรม) 6 ปี ตั้งแต่ต้นจนจบหลักสูตร ค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่ผู้ปกครองต้องจ่ายให้กับโรงเรียนเป็นค่าธรรมเนียมการเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ต่อปีการศึกษาเป็นเงิน 18,204 บาท ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ต่อปีการศึกษาเป็นเงิน 18,604 บาท ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กต่อปีก่อนข้างสูง สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นๆของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ สูงกว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายให้กับทางโรงเรียนเป็นค่าธรรมเนียมการเรียน จากแบบสอบถาม ของผู้ปกครองในส่วน ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ของเด็ก ที่มีความต้องการพิเศษที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับหรือค่าน้ำมัน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าใช้จ่ายประจำวัน(เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไปโรงเรียนแต่ละคน) อุปกรณ์การศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ค่ายา ค่าใช้จ่ายอื่นๆ(ค่าบริการฝึกพูด) พบว่า (1) ค่ายาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะกลุ่มออทิสติกต้องทานยาควบคู่ไปกับการฟื้นฟูสมรรถภาพตามการวินิจฉัยของแพทย์ และในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สูงสุดเพราะการทานยาจะขึ้นอยู่กับอายุ และน้ำหนัก ของเด็ก ทำให้

ปริมาณยามากกว่าในระดับชั้นอื่น ส่วนมากเป็นยาต่างประเทศมีราคาแพงและเป็นบริการที่ผู้ปกครองต้องจ่ายเอง (2) ค่าใช้จ่ายในการมาเรียนอาจเป็นเพราะระยะทางในการเดินทางมาโรงเรียนเป็นระยะทางไกลทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเดินค่อนข้างสูง และการเดินทางส่วนมากต้องใช้รถยนต์โดยสาร (taxi) หรือรถรับจ้าง เพราะบางครั้งเด็กอาจกรีดร้อง ได้ถ้าพาขึ้นรถประจำทาง การพาเด็กที่มีความต้องการพิเศษนอกจากต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษ บางครั้งอาจร้องขอขนม ระหว่างการรอคอย หรือบางครั้งอาจทำข้าวของเสียหายได้ (3) ค่าใช้จ่ายประจำวันของเด็ก ซึ่งในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 สูงที่สุด อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองมีความไว้วางใจในการใช้จ่ายเงินของเด็กเพิ่มมากขึ้นและเด็กมีการใช้เงินเพิ่มมากขึ้นในการใช้จ่าย รู้จักการจับจ่ายซื้อของในสิ่งที่ตนต้องการ (4) ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ส่วนมากผู้ปกครองจะนำเด็กที่มีความต้องการพิเศษไปรับบริการบริการฟื้นฟูสมรรถภาพข้างนอก ได้แก่ บริการฝึกพูด โดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีค่าใช้จ่ายที่สูงกว่าระดับอื่น เนื่องมาจากผู้ปกครองต้องการพัฒนาลูกให้สามารถได้ตอบสนองสื่อสารได้ จากการศึกษายังพบว่าบริการฝึกพูดไม่เพียงพอต่อความต้องการมีบริการล่าช้ากว่าระยะเวลาที่เหมาะสม สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ จิตจุฑา หวานชะเอม (2553) การวิเคราะห์ต้นทุนการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติกในระยะแรกเริ่มถึงระดับประถมศึกษา พบว่า ผู้ปกครองมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย เท่ากับ 170,009 บาท/ปี/คน ซึ่งผู้ปกครองของเด็กฝ่ายบริการช่วยเหลือในระยะแรกเริ่ม โรงเรียนสาธิตลอออุทิศ มีค่าใช้จ่ายรวมสูงสุดเป็นเงิน 211,918 บาท/ปี/คน เป็นค่าใช้จ่ายในการพัฒนาทักษะมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ในทำนองเดียวกัน สรายุทธ เจริญสิทธิชัย (2547) ได้ศึกษาถึง ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กออทิสติก ในโรงเรียน นสาธิตอนุบาลลอออุทิศ มหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อคนต่อปีการศึกษาในระดับชั้นเตรียมความพร้อมภาคเช้า 14,497 บาท ภาคบ่าย 8,732 บาท ชั้นอนุบาลหนึ่ง 28,112 บาท ชั้นอนุบาลสอง 26,596 บาท และชั้นอนุบาลสาม 35,171 บาท

2 ผลการศึกษาประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษส่วนมากจะมีประสิทธิผลของการฟื้นฟูเพิ่มขึ้นเกือบทุกทักษะในแต่ละระดับชั้น ตามแนวความคิดของผู้ปกครองและครูผู้สอนซึ่งมีความคิดเห็นในทางเดียวกัน เมื่อใช้เกณฑ์การวัดประสิทธิผล 5 ทักษะ คือ ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์ -สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะ

กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ประเมินตามสภาพจริงของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทักษะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณารายทักษะพบว่าทุกทักษะเพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.79$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.81$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.64$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.72$) ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$) ตามความเห็นของครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทักษะโดยรวมหลังการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกทักษะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) เมื่อพิจารณารายทักษะพบว่าทุกทักษะเพิ่มขึ้น คือ ทักษะด้านร่างกาย ($\bar{X} = 3.74$) ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ($\bar{X} = 3.80$) ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ($\bar{X} = 3.67$) ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ($\bar{X} = 3.91$) ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ($\bar{X} = 3.74$) สอดคล้องกับ จันทรชิต มาพุทธ (2550) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กพิเศษกับเด็กปกติระดับปฐมวัย โรงเรียนสาธิต พิบูลบำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า เมื่อศึกษาพัฒนาการของเด็กพิเศษจำนวน 4 คน โดยการเรียนรู้ร่วมกับเด็กปกติการทดสอบทักษะด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ - สังคม ด้านสติปัญญา พบว่าเด็กพิเศษแต่ละคนมีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ในทำนองเดียวกัน นฤมล ขวัญศิริ (2541) ที่ศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะแรกเริ่มแก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กออทิสติกส่วนใหญ่เรียนร่วมในชั้นปกติ โดยมีการจัดหลักสูตรเฉพาะและผู้ปกครองส่วนใหญ่ได้ประสานงานใน การฝึกเด็กและร่วมมือกับครูอย่างสม่ำเสมอ และเมื่อพิจารณาการเรียนรู้ร่วมของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนครูเป็นผู้มีบทบาทมากกว่าผู้ปกครองเพราะเมื่อเด็กเข้าชั้นเรียนครูเป็นผู้สอน ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ผู้ปกครองเห็นผลพัฒนาการของเด็กค่อนข้างชัด ประสิทธิภาพของการฟื้นฟูเพิ่มขึ้นเกือบทุกทักษะตามความคิดของผู้ปกครองและครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ สรายุทธ เจริญสิทธิชัย (2547) ที่ศึกษาค่าใช้จ่ายและประสิทธิภาพของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก ในโรงเรียนสาธิตอนุบาลลลิตอุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต พบว่า ในสายตาผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการพัฒนาขึ้นทักษะพื้นฐานทางวิชาการและทักษะด้านการสื่อสารดีขึ้น

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1 จากผลการศึกษา ค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการ พิเศษ พบว่า ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กต่อปี ค่อนข้างสูง โดยแบ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองต้องจ่ายให้กับโรงเรียน และค่าใช้จ่ายอื่นๆของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ ซึ่งผู้ปกครองบางราย นำบุตรหลานไปฟื้นฟูสมรรถภาพหลายแห่ง ทำให้ค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองมากขึ้น เพื่อลดค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กลง หน่วยงานของรัฐควรสนับสนุนให้ครอบครัวได้รับสวัสดิการพื้นฐาน จำเป็นและไม่ให้ครอบครัว ได้รับความเดือดร้อน จึงควรจัดงบประมาณสนับสนุนการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยตระหนักถึงความสำคัญและจำเป็นที่ต้องใช้ทรัพยากรที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอน ครูพี่เลี้ยง นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง การบริการเพิ่มเติมของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ตลอดจนพัฒนาหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน มีการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ให้สถานศึกษาทุกสังกัดรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เข้าเรียนในเขตพื้นที่ของตนเอง ซึ่ง จะเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ด้านข่าวสาร ให้สังคม พ่อแม่ ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงการช่วยเหลือของรัฐ ทั้งด้านงบประมาณอุดหนุน ด้านกิจกรรมต่างๆของการฟื้นฟูสมรรถภาพ เพื่อเป็นการฟื้นฟูสมรรถภาพได้อย่างเหมาะสมเต็มตามศักยภาพของเด็ก

ในส่วนของโรงเรียน ควรจัดให้มีการบริการกิจกรรมต่างๆ ของการฟื้นฟูสมรรถภาพในโรงเรียน โดยนักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ บริการฝึกพูด จิตแพทย์ นักกิจกรรมบำบัด เป็นต้น ให้นักศึกษาเหล่านี้ทำงานร่วมกับทางโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง เพื่อลดค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพ ที่ผู้ปกครองต้องไปรับบริการเพิ่มเติมจากที่อื่น

2 แม้ผลการศึกษาประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษจากประสิทธิผล ทักษะทั้งหมดโดยเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้นของผู้ปกครองและครูผู้สอน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองและครูผู้สอน เห็นว่าเด็กมีประสิทธิผลทักษะที่เพิ่มขึ้นเกือบทุกทักษะแต่ ยังมีบางทักษะที่ยังต้องพัฒนาเพิ่มขึ้นอีก ในส่วนของหน่วยงานของรัฐ ควรสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณในการบริหารงานของหน่วยงานการศึกษามากขึ้น และโรงเรียนก็ควรนำงบประมาณที่ได้รับไปปรับบุคลากร เพิ่มโดยอาจเพิ่มครูการศึกษาพิเศษ ครูพี่เลี้ยง สถานที่ให้เหมาะสมเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้นทุกทักษะ

ในส่วนของท่านโรงเรียนอาจให้บริการในส่วนของกิจกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพต่างๆโดยใช้นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง เช่น จิตแพทย์ นักกิจกรรมบำบัด บริการฝึกพูด มาช่วยให้คำแนะนำปรึกษาควบคู่ไปกับการผู้สอน ควรมีการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน พร้อมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรให้สามารถฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้อย่างสอดคล้องกับความต้องการผู้เรียน และเหมาะสมตามศักยภาพของตัวเด็ก เกิดประสิทธิผลของเด็กดีขึ้นทุกทักษะ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1 ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในกลุ่มของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่ส่งบุตรหลานเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพภายในโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล เพียงแห่งเดียว การวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาถึงกลุ่มเด็กที่มีความต้องการพิเศษแห่งอื่นๆ ของภาครัฐเพื่อนำมาเปรียบเทียบกัน

2 ควรมีการศึกษาติดตามผลในระยะยาวต่อไป ในระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ทราบถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพในระดับสูงต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษโดยรวม ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาถึงค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลด้านอื่นๆแบบเจาะลึก เช่น ทางกายภาพ เกี่ยวกับก ารผลิตยาที่ราคาถูกลงในประเทศ เนื่องจากยาในปัจจุบันราคาแพง เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- (2543). คู่มือคัดแยกและส่งต่อคนพิการเพื่อการศึกษา. คณะอนุกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. (2537). พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. 2534. กรุงเทพฯ.
- กรมสามัญศึกษา. (2540). กองการศึกษาพิเศษ. การศึกษาและวิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กองการศึกษาพิเศษ.
- ชินษฐา เทวินทรภักดี. (2540). แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ:สู่การพัฒนาที่ยั่งยืนของคนพิการ. กรุงเทพฯ : กรมประชาสงเคราะห์.
- คง สุวรรณรัตน์. (2530, กรกฎาคม-สิงหาคม). เหลียวหน้าแลหลังทศวรรษคนพิการ. นิตยสารการประชาสงเคราะห์. (3014): 8.
- จิตจุฑา หวานชะเอม. (2553). การวิเคราะห์ต้นทุนการฟื้นฟูสมรรถภาพเด็กออทิสติกในระยะแรกเริ่มระดับประถมศึกษา. ปริญญานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จีระ ประทีป. (2551). ทูมนุุษย์และการจัดการทูมนุุษย์. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หน่วยที่ 1-7: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมธิราช.
- จันทร์ชลี มาพุทธ. (2550). รายงานผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ร่วมสำหรับเด็กพิเศษกับเด็กปกติระดับปฐมวัยโรงเรียนนิตินิพนธ์บำเพ็ญ มหาวิทยาลัยบูรพา. วรสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม ปีที่ 3 ฉบับที่ 2.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ดวงใจ วิสกุล และคณะ. (2545). สถิติธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ธงชัย สันติวงศ์. (2533). *การบริหารเชิงพลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธัญญรัตน์ ดำรงวิเศษ. (2552). *ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ส่วนบุคคลของนิสิตที่เรียนคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2554). *อัตราดอกเบี้ย*. สืบค้นเมื่อ 9 พฤษภาคม 2554,
จาก <http://www.bot.or.th>.
- นฤมล ขวัญศิริ. (2541). *การศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการให้ความช่วยเหลือตั้งแต่ระยะเริ่มแรก แก่เด็กออทิสติกระดับปฐมวัยในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2544). *รูปแบบการจัดการเรียนร่วมแบบรวมพลังการพัฒนา รูปแบบการจัดการ ศึกษาสำหรับคนพิการ โดยครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- นวลทิพย์ ควกุล. (2547). *เศรษฐศาสตร์การศึกษา*. กรุงเทพฯ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นิตา ชูโต. (2538). *การประเมินผลโครงการ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: พีเอ็นการพิมพ์.
- เบญจา ชลธารินทร์. (2541). *คู่มือการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล Individualized Education Program (IEP)*. กรุงเทพฯ: กองพัสดุและอุปกรณ์การศึกษา.
- เบญจา ชลธารินทร์. (2548). *การสังเคราะห์งานด้านการจัดการเรียนร่วมสู่ภาคปฏิบัติเพื่อนำนโยบาย การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ถ่ายเอกสาร.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2529). *การวิจัยประเมินผล : หลักการและกระบวนการ*. กรุงเทพฯ: คณะรัฐ ประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ. (2546). *คู่มือการบริหารจัดการเรียนร่วมโดยใช้โครงสร้างชี้ที่*.
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). *การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพฯ: จำไทยเพลสจำกัด.

- พัฒน์ ภาสบุตร. (2531). *การดูแลบุคคลพิการ*. (เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ หน่วยที่ 11). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พวงแก้ว กิจธรรม. (2546). *ความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านคนพิการเรื่อง การศึกษาสำหรับคนพิการ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2554, จาก www.tddf.or.th.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2537). *ประมวลสาระชุดวิชา การบริหารทรัพยากรการศึกษา (Educational Resource Administration) หน่วยที่ 1-3*. นนทบุรี: สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ.
- มัฆวาท สุวรรณเรือง. (2536). *ประสิทธิผลของการนำนโยบายป้องกันปราบปรามทุจริตเลือกตั้งของโครงการ ทมก.ไปปฏิบัติ กรณีวิจัยปฏิบัติการในเขตเลือกตั้งค.จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ หลักสูตร พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิตพัฒนาสังคม. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาบริหาร ศาสตร์.
- รวีวรรณ ชินะตระกูล. (2540). *วิจัยทางการศึกษา EDUCATIONAL RESEARCH*. กรุงเทพฯ: การพิมพ์.
- ล้วนและอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุริยสาสน์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). *การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัทเลิฟเพรสจำกัด.
- สถาพร สุวัฒน์สุส. (2537). *การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการด้านการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยเกษม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2535). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535*. กรุงเทพฯ: บริษัทอัมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *สถิติข้อมูลทางการศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2554, จาก www.bopp-obec.info/info/51/title.html.
- สรายุทธ เจริญสิทธิชัย. (2547). *ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านการศึกษาของเด็กออทิสติก: กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอนุบาลลลออกุทิศ (ฝ่ายการศึกษาพิเศษ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต*. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สิริลักษณ์ ชุตติกุล. (2530). *เศรษฐศาสตร์กำลังคน*. กำลังคนกับการศึกษา หน่วยที่ 5 สาขาวิชา
เศรษฐศาสตร์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุวิมล อุดมพิริยะศักดิ์. (2550). *การบูรณาการประสานสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์การศึกษาพิเศษ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. เอกสารเผยแพร่.

สมหวัง พิริยานุวัฒน์. (2535). *รวมบทความทางการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

องค์การอนามัยโลก. (2546). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 11
เมษายน 2554, จาก http://www.nrru.ac.th/web/special_edu/2-2.html.

อัมพร วิจิตรพันธ์, อัญชลี ค้อคงคา. (2524). *เศรษฐศาสตร์การศึกษาและการวางแผนกำลังคน*.
กรุงเทพฯ: คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อัญชลี ศาลากิจ. (2542). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กออทิสติกใน
โรงเรียนปกติที่มีโครงการสอนเด็กออทิสติก*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การศึกษาพิเศษ).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

อานนท์ บุญยรัตเวช. (2549). *เด็กออทิสติกในไทย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 มกราคม 2553, จาก
<http://www.songkhlahealth.org/paper/532>.

Cohn, Elchanan. (1972). *The Economic of Education*. London DC, Health and Company.

Kamat, A.R. (1968). *Two Studies in Education, India* : Gokhale Institute of Politics and
Economics.

Haward; & Orlansky. (1980). *The Role of Distance Education*. United States.

Perlman, Richard. (1973). *The Economics of Education: Conceptual Problems and Policy
Issues*. New York: Mc Graw-Hill Book Company.

Smith. (1983). *Teaching Students with special needs in Inclusive Setting*. Boston: Allyn and
Bacon.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

- 1 อาจารย์ฤทธิกร หุ่นตรีกุล (ที่ ศธ 0519.12/2411) ผู้อำนวยการโรงเรียนจารุพัฒนานุกุล
โรงเรียนจารุพัฒนานุกุล
- 2 อาจารย์พงษ์ชิต เกษบุรมย์ (ที่ ศธ 0519.12/2412) อาจารย์ประจำศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง
ศูนย์การศึกษาพิเศษส่วนกลาง
- 3 อาจารย์อำไพพิศ บุนนาค(ที่ ศธ 0519.12/2413) อาจารย์โรงเรียนวัดอุทัยธาราม
โรงเรียนวัดอุทัยธาราม

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ชุดที่1

แบบสอบถาม

เรื่อง

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษาโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล
(สำหรับผู้ปกครอง)

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับนำไปประมวลผล เพื่อตอบคำถามในหัวข้อวิจัยที่เป็นสารนิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ” กรณีศึกษา โรงเรียนจารุวัฒนานุกูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่1แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตอนที่3 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ตอนที่4 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น โดยนำไปแปรผลและสรุป เพื่อเป็นแนวทางเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ จะไม่กระทบต่อผู้ตอบใดๆทั้งสิ้น จึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและความเห็นของท่านให้มากที่สุด จักเป็นพระคุณยิ่ง

ผู้วิจัย

นางสาวณิชนันฐ์ ดวงเงิน

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เรื่อง

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษาโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☐ ลงใน ☐ และกรอกคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงโดยข้อมูลนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

1. เพศของผู้กรอกแบบสอบถาม ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุของผู้กรอกแบบสอบถาม

☐ น้อยกว่า 30 ปี

☐ 30 – 40 ปี

☐ 41 – 50 ปี

☐ มากกว่า 51 ปี

3. สถานภาพที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

☐ พ่อ/แม่

☐ ผู้ปกครอง โปรดระบุ.....

☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้กรอกแบบสอบถาม

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า

☐ ปริญญาตรี

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพของผู้กรอกแบบสอบถาม

☐ รับราชการ/ลูกจ้างของรัฐ

☐ พนักงานเอกชน

☐ รับจ้างอิสระ

☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว

☐ แม่บ้าน

6. รายได้รวมของครอบครัว

☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท

☐ 15,001-20,000 บาท

☐ 25,001-30,000 บาท

☐ 10,001-15,000 บาท

☐ 20,001-25,000 บาท

☐ 30,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

1. เพศของเด็ก ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุของเด็ก

☐ 5 – 7 ปี

☐ 8 – 10 ปี

☐ 11 – 13 ปี

☐ มากกว่า 14 ปี

3. เด็กของท่านศึกษาในระดับ

☐ ประถมศึกษาปีที่ 1

☐ ประถมศึกษาปีที่ 2

☐ ประถมศึกษาปีที่ 3

☐ ประถมศึกษาปีที่ 4

☐ ประถมศึกษาปีที่ 5

☐ ประถมศึกษาปีที่ 6

4. ประเภทความบกพร่อง

☐ ประเภทความบกพร่องทางสติปัญญา

☐ ประเภทความบกพร่องทางการเรียนรู้

☐ ประเภทซ้ำซ้อน

☐ ประเภทออทิสติก

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
 ค่าใช้จ่ายที่ผู้ปกครองจ่ายเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษในปัจจุบันโปรด
 แจกแจงรายละเอียดดังนี้

รายละเอียดค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน
1. ค่าใช้จ่ายของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่ต้องจ่ายให้กับโรงเรียน	
ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บครั้งเดียวเมื่อแรกเข้า	
1. ค่าธรรมเนียมแรกเข้านักเรียนใหม่	
2. ค่าประกันของเสียหาย	
ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นภาคเรียน(ต่อเทอมการศึกษา)	
1. ค่าธรรมเนียมเพื่อการศึกษา	
2. ค่าอาหารว่าง	
3. ค่าว่ายน้ำ	
4. ค่าเรียนคอมพิวเตอร์	
5. ค่าเรียนภาษาจีน	
6. ค่าบำรุงห้องสมุด	
7. ค่าเรียนพิเศษ	
8. ค่าเรียนดนตรี	
9. ค่าเรียนภาษาอังกฤษ	
ค่าธรรมเนียมเรียกเก็บเป็นรายปี	
1. ค่าประกันอุบัติเหตุ	
2. ค่าใช้จ่ายอื่นของเด็กที่ต้องจ่ายระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพ	
1. ค่าใช้จ่ายเดินทางไปกลับ(ต่อเดือน)	
2. ค่าเครื่องแบบนักเรียน(ต่อปีการศึกษา)	
3. ค่าใช้จ่ายประจำวันเด็ก(เงินที่ผู้ปกครองให้เด็กไปแต่ละคนต่อเดือน)	
4. อุปกรณ์การศึกษา(ต่อเดือน)	
5. ค่ารักษาพยาบาล(ต่อเดือน)	
6. ค่ายา(ต่อเดือน)	
7. อื่นๆ ได้แก่ บริการฝึกพูด	

[illegible]

[illegible]

ชุดที่ 2

แบบสอบถาม

เรื่อง

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษาโรงเรียนจารุพัฒนานุกูล
(สำหรับครูผู้สอน)

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับนำไปประมวลผล เพื่อตอบคำถามในหัวข้อวิจัยที่เป็นสารนิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์เรื่อง “ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ” กรณีศึกษา โรงเรียนจารุพัฒนานุกูล โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ท่านตอบไปใช้ในการวิจัยเท่านั้น โดยนำไปแปรผลและสรุป เพื่อเป็นแนวทางเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และจะเก็บรักษาข้อมูลของท่านไว้เป็นความลับ จะไม่กระทบต่อผู้ตอบใดๆทั้งสิ้น จึงขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงและความเห็นของท่านให้มากที่สุด จักเป็นพระคุณยิ่ง

ผู้วิจัย

นางสาวณิชนันฐ์ ดวงเงิน

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

แบบสอบถาม

เรื่อง

ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
กรณีศึกษาโรงเรียนจารุวัฒนานุกูล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ และกรอกคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้ตามความเป็นจริงโดยข้อมูลนี้จะเก็บไว้เป็นความลับ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้กรอกแบบสอบถาม

1.เพศของผู้กรอกแบบสอบถาม ☐ ชาย ☐ หญิง

2.อายุของผู้กรอกแบบสอบถาม

☐ น้อยกว่า 20 ปี

☐ 20 – 25 ปี

☐ 26 – 30 ปี

☐ มากกว่า 31 ปี

3.ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้กรอกแบบสอบถาม

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น

☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า

☐ อนุปริญญา/เทียบเท่า

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

4.ท่านสอนในระดับใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ประถมศึกษาปีที่ 1

☐ ประถมศึกษาปีที่ 2

☐ ประถมศึกษาปีที่ 3

☐ ประถมศึกษาปีที่ 4

☐ ประถมศึกษาปีที่ 5

☐ ประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของการฟื้นฟูสมรรถภาพของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ได้แก่

ทักษะด้านร่างกาย ทักษะด้านอารมณ์-สังคม ทักษะกลุ่มสาระภาษาไทย ทักษะกลุ่มสาระคณิตศาสตร์

ทักษะกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์ ท่านมีความคิดเห็นต่อระดับใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เว้นไว้ตามความเป็นจริง

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น									
		ก่อนรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ					หลังรับการฟื้นฟูสมรรถภาพ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
5	อธิบายอาหาร น้ำ อากาศ เป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและการเจริญเติบโตของพืชและสัตว์										
6	จำแนกวัสดุที่ใช้ทำของเล่นของใช้ในชีวิตประจำวัน										

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	ชื่อสกุล	ณิชนันฐ์ ดวงเงิน
วันเดือนปีเกิด		5 มีนาคม 2525
สถานที่เกิด		กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน		64/138 หมู่ 8 ถนน เพชรเกษม ตำบลอ้อมใหญ่ อำเภอสสามพราณ จังหวัดนครปฐม 73160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2540	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม
พ.ศ.2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม
พ.ศ.2547	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาการศึกษาพิเศษ จาก มหาวิทยราชภัฏสวนดุสิต
พ.ศ.2553	เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศ.ม.) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การพัฒนามนุษย์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร